

eminenta

JERNET

Nummer 1 • 2008 • Årgång 41

40 år på två hjul!

Touring

Äventyr

Minnen

Aktiviteter

Utflyktsmålet

Djurmo

Butiken är full med

• Personlig utrustning • Tillbehör • Slitdelar

Uppsala

*Missa inte Nattöppet med
25-årskalaset*

24 maj

P.s. Alla tjejer är välkomna att köra
MCK Tourings häxrally samma dag.
Målgång vid Touringbutiken.

☒ Jag vill ha
katalog 2008

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefonnummer:

E-mail:

Personnummer:

Faxa till 0241-79 39 60, skicka e-mail till katalog@touring.se, beställ på
www.touring.se, ring 0241-79 39 50 eller posta till Box 775, 781 27 Borlänge

Peter har ordet

SITTER HÄR NU framför datorskärmen och försöker att hitta på något att skriva, utanför skiner solen från en klarblå himmel som man inte har sett på länge. Vintern har ju inte varit något speciellt, mest mulet och ingen snö. Nu när man har kommit fram till slutet av februari så behöver det inte komma någon snö, utan nu vill vi ha värme och vår i luften. Det börjar redan klia i fingrarna att ta ut Guld-klimpen på vägarna, jag inköpte en ny winge när hälften av säsongen hade gått, så det kliar extra mycket i år.

Under det gångna året sedan förra tidningen har klubben varit med och hjälpt till som MC-marshalls på cykel-tävlingar, kört ett antal torsdags- och helgtouringar som har varit populära. Klubben har även haft både stora och små fester under året.

Vi har även haft kioskverksamhet på fordonshistoriker-nas marknad. Ett arrangemang som tidigare år inbringade ett stort bidrag till klubben, men som förra året regnade bort och inbringade bara ett litet plus, och det tack vare att medlemmarna som ställde upp och jobbade köpte en del av maten som skulle säljas, och att vi fick lämna till-baka en del. Ett stort tack till alla som hjälpte till!

Klubben har tillsammans med SMC Uppsala drivit måndagskörningarna på Rörken även i år, något som under åren växt till något mycket stort. Ca 100 personer kommer ut varje måndag och kör eller bara tar en fika och pratar med kompisar. Givetvis kommer denna aktivitet att fortsätta även under 2008.

UNDER DET NYA ÅRET skall vi både fortsätta med de gamla ar-rangemangen och försöka att hitta på nya, vi skall också fira att klubben fyller 40 år. Vi håller redan på att pla-nera en fest som skall vara i trädgården vid klubbkåken, inbjudan kommer att skickas ut till samtliga medlemmar. Har ni några förslag på nya arrangemang eller vill göra något för klubben? Tveka inte att ringa eller kom ut till kåken och tala med oss, ni kan ringa vår programsekreterare Andreas Brodin tfn 018-35 54 09 eller 070-468 89 25 eller ordis Peter Appelqvist tfn 018-24 30 03 eller 070-175 55 45.

Mer information om de olika arrangemangen hittar ni i slutet av tidningen. Den kommer även ut via e-mail, och på vår hemsida www.oamck.se. Vi lägger även ut den på vår telefonsvarare Knutte som ni når via tfn 018-31 71 11. Har ni inte fått vårt elektroniska nyhetsbrev Jer.Net kanske er mailadress inte fungerar eller så har ni inte uppgett någon? Då är det bara att maila register-ansvarig så kommer ni att få fortlöpande information om klubbens arrangemang. Adressen är: medlemreg@oamck.se.

Du är varmt välkommen ut till kåken, onsdagar och söndagar mellan 19:00 – 21:00 för att bara ta en kopp fika och snacka lite.

SOM VANLIGT ÖNSKAR VI material till denna tidning. Det behöver inte vara så märkvärdigt, ni kan berätta om någon trevlig MC-tur som ni har gjort under en dag, eller en hel semester med några bilder, eller något annat roligt som ni vill förära era klubbmedlemmar med.

Har ni dator kan ni använda den, eller använd det gamla sättet med papper och penna. Sänd materialet till redaktören, adressen till klubben ser ni på klubbsidan i denna tidning, vill du ha tillbaka bilder så skriv adressen på baksidan av korten. Kan maila: skicka materialet direkt till redaktören, adressen är jernet@oamck.se.

Vi ses ute på vägarna, vid Rörken eller vid Kåken.

Er ordis

Peter under en benstäckare och fotopaus i Alperna sommaren 2007.

Foto: Jan Karlsson

Tidningsfakta

eminenta JERNET är medlemstidning för Östra Aros MCK:s eminenta medlemmar. I övrigt sprids tidningen till alla tänkbara hoj-åkare i och kring Uppsala.

Tidningen utkommer en gång per år och kompletteras med aktuell information i det elektroniska nyhetsbrevet Jet.Net.

ANSVARIG UTGIFVARE

är klubbens ordförande Peter Appelqvist

REDAKTIONEN

Redaktör är Björn Tingström. Övriga medarbetare är angivna vid respektive artikel eller bild.

ETT SPECIELLT TACK

Till Jonnie Söderbom för tekniskt stöd!

COPYRIGHT

Östra Aros Motorcykelklubb. Eftertryck medges gärna med angivande av källan.

ADRESS TILL JERNET

Material mm till tidningen skickas till eminenta JERNET, Stångby 1, 755 94 UPPSALA. Digitalt material kan med fördel skickas till: jernet@oamck.se.

ANNONSPRISER

Våra (oförsämrat låga) annonspriser sätts efter överenskommelse med resp annonsör. Rabatt ges till annonsör som samtidigt vill annonsera i vårt digitala nyhetsbrev. Hör av dig till klubben, så får du prislistan.

FRAMSIDAN

På norrländska vägar sommaren 2007. Foto: Regor McGregor. Övriga bilder: Björn Tingström, Sören Uppman, arkivbild samt Björn Tingström.

I detta nummer

Peter har ordet	3
Klubbinfo/Styrelsen	4
Östra Aros fyller 40	5
Höga Kusten	10
Jag ska vara handledare	11
Kvällstouring till Märsta	12
På tur med Östra Aros	13
Långtouring till Hällefors	14
En riktig omväg	18
Skoj utan hoj	21
Avrostring	22
Fortsätt träna på Rörken	22
Ny utbildning för instruktörer	23
Högt tempo bland cyklisterna	24
Filmtajm	25
Medlemslistan	26
Vi gratulerar	29
Hojstatistik	29
Östra Aros jubileumskryss	30
Äxändå/Kalendarium	31

ÅRSMÄRKET

sitter här om du betalat medlemsavgiften.
Om inte, kontakta kassören (se nästa sida)

Boka in jubileumsfesten i din kalender!

Lördagen den 16 augusti klockan 15:03 drar jubileumsfesten igång vid Kåken. Alla medlemmar kommer att få en separat inbjudan, men boka datumet redan nu!

ÖSTRA AROS MOTORCYKELKLUBB

STÅNGBY 1 755 94 UPPSALA TEL 018-31 71 11

Medlemsavgifter 2008

NY MEDLEM?

Medlemsavgiften sätts enklast in på klubbens pg 2 49 39-1. Lämna uppgift om namn, adress, postnr och postadress, personnummer (åtminstone de 6 första siffrorna), telefon hem/mobil, mailadress och hojmärke/modell.

Östra Aros avgifter är följande:

MC-ägare	180:-
MC-ägare under 26 år	130:-
Support	130:-
Familjemedlemskap	280:-

REDAN MEDLEM?

Medlemsavgiften sätts enklast in på klubbens pg 2 49 39-1. Ange ditt medlemsnummer! Betala *inte* in eventuell SMC-avgift till klubben. Den betalar du direkt till SMC.

SMC-MEDLEMSSKAP

SMC-medlemskap hanteras numera separerat från klubben, men gå gärna med i SMC och hänvisa till att du är betalande medlem i Östra Aros MCK (klubb nr 006).

Avgiften till SMC är: Enskild 300:-, Familj 400:- och Ungdom 225:-. Summan sätter du in direkt på SMC riks pg 64 68 06-0.

FRÅGOR

Om du undrar över något när det gäller olika medlemsavgifter, ta kontakt med kassören.

KÅKENS ÖPPETTIDER

Klubbkåken är öppen på söndagar och onsdagar från kl 19.00. Aktuell information om klubbens aktiviteter finns i kalendern på www.oamck.se. Du kan också ringa KNUTTE, vår egen telefonsvarare på 018-31 71 11.

Du är alltid välkommen med egna idéer och aktiviteter för att förgylla klubbgemenskapen.

EGNA NYCKLAR TILL KÅKEN

Kan du skaffa genom att kontakta kåkansvarig

Styrelsen

HOJMÄSSAN I JANUARI var i år förlagd till Göteborg. Vi var där och plockade med oss några godbitar. Vilka hojar som visades kan du läsa om i andra mc-magasin...

Tv: "Snail mc storage system", ett svenskt påfund för dig utan eget garage. Fiffigt, men kostar runt 25.000 kr.

Tv: Toppbox original på en Indian 1929.

Th: Ännu ett bra Harley-tillbehör...

Längst th: Mässans snyggaste monter visade upp en Vespa touring 4, 150cc, från 1963.

Östra Aros fyller 40!

Östra Aros Motorcykelklubb firar 40-årsjubileum i år. En som varit med alla år är Roger "Regor McGregor" Söderbom. Med medlemsnummer 2 och en av klubbens tre hedersmedlemmar har han mycket att berätta om alla år i klubben. Med hjälp av en stor trave gamla Jernet, ett bildarkiv som fyllde flera papperskassar och en osvikligt minne för detaljer har han tecknat ner händelser från de första 20 åren. Om vi alla hjälps åt att peppa honom kommer vi säkert att få se även de senare åren på pränt!

JAG KÖPTE SJÄLV min första hoj våren -67, en BMW R67/2 från 1953. Sedan flera år tillbaka träffades "knuttarna" vid FMCK-gården. Det var en ungdomsgård som fick bidrag av kommunen till en föreståndare som hette Fredman. Han var, liksom de flesta i FMCK:s ledning, yrkesmilitär. På gården kunde man lösa ett "gårdskort" eller vara medlem i själva föreningen FMCK.

Under 1968 föddes tanken på att bilda en vanlig mc-klubb bland hojåkarna på gården. Och vi var väl några som drog lite extra mycket åt det hållet. En del hade sedan flera år starka band med personerna i FMCK och var lite mer avvaktande.

I den första styrelsen blev Anders Forsman ordförande, med hans fästnö Yvonne Eriksson som sekreterare. Tommy Rastén blev klubbens första kassör och gjorde klubbens första bokslut (som sitter uppsatt på väggen i klubbkåken). Vi bestämde också stadgar för klubben, som till större delen fortfarande finns kvar idag.

Vi började jakten på medlemmar på allvar. På den tiden fanns Länsstyrelsens bilregister uppe vid Slottet och där satt vi och skrev av alla adresser till mc-ägare i Uppsala med

omnejd. För hand. Ett mastodontarbete som tog många timmar.

FMCK såg inte så positivt på att vi bildat en egen klubb. Vi nekades tillträde till deras lokaler, och i februari 1970 var brytningen med FMCK total.

NU BLEV FYRIS TORG klubbens huvudsakliga samlingspunkt på sommaren. Det var därifrån de flesta utflykter, torsdagstouringar och helgtouringar utgick. Ibland träffades vi även vid Din-X macken på Svartbäcksgatan, där

fanns det dessutom en servering. På vintern träffades vid en dag i veckan i Uppsala Bil & Kartings lokal på Östra Ågatan. Där var det gott om ungdomar, eftersom de hade en av Sveriges häftigaste modellbanor.

Verksamheten de tidiga åren var – förutom möten och sökande efter klubblokal – ganska intensiv.

Samlingspunkten var alltså Fyristorg och vi åkte i princip alltid ut till Svista på en kvällsfika. Då var det väl inte så noga med hastigheten. En del gånger hade vi till och med sällskap av nån vit BMW från Länsstrafikgruppen (LTG) på våra race längs E4. Ibland hände det att vi på kvällarna åkte och fikade vid Kalmarsands Camping (i Bålsta) eller Hummelsta (strax bortom Enköping) eller badade i Björklinge-badet.

Ofta var det helgtouring till någon mc-träff. Katrineholmsträffen och Mariarosträffen (i Västerås) var träffar som vi gärna åkte till. Västerås Motorcyklister hade också ett annat evenemang, Concours d'Elegance, som var en skönhetstävling för motorcyklar i olika klasser. Där fick flera av våra medlemmar fina pokaler med sig hem, bl a Leffe Sternesjö och Uffe Rydberg.

Mc-klubben "Järnet" på nya äventyr. Här är det midsommarfest på Åland 1984. Artikelförfattaren till vänster i röd tröja.

Broby-Kalles buss hade diesel till Gävle. Nästan.

Lill-Hjelman, Kjelle och Monica på Fyris torg.

Trial-uppväring på Vaksala torg av Leffe Åkerlind.

Örjan B peppar hockey-bockey-laget i Söderhamn.

Påsen jagar på Tobbe och Jonnie i Åländsk 5-kamp.

Sidvagnsträning mot solohojar, Rörken 1983.

SOMMAREN -70 HÄNDE något udda. TV hade ett sommarprogram som hette "På väg med Annika och Johan", där man hade direktsändning från olika semesterställen. Det var ganska ovanligt på den tiden. De skulle besöka Kalmarsands Camping och ville intervjua campinggäster och andra som besökte platsen. De hade fått reda på att det ofta var många höjåkare där på torsdagskvällarna. Vi tillhörde dem, liksom medlemmar i MC-Entusiasterna från Järfälla. Vi fick i uppgift att samla ihop oss och komma i en lång karavan till fiket. Eftersom jag då var ordis i ÖAM, blev jag utsedd att köra först och fick stå som talesman för närmare 100 höjåkare. Det var spännande.

MÅNGA MEDLEMMAR I KLUBBEN gav sig iväg på längre resor. Den första resan till Isle of Gordes 1967. Jag själv och Rastén åkte över igen 1968. Nästa år var det dags igen och då åkte jag på min R 67:a, Ragnar "Ragge" Johansson och Annika Pettersson på en R60 med dubbla (tomma) Hoske-ljuddämpare, Forsman och Yvonne på HD Sportster, S-O Hars & Ann-Kristin Jonsson på Honda 305 samt Uffe & Majsan Rydberg och Leffe & Britt Sternesjö på varsin BMW R69S med sidvagn.

Medlemmarnas val av motorcykel har oftast varit långfärdsmaskiner. I märkesligan som var med för första gången i Jernet nr 3/1970 är det lika många BMW och MotoGuzzi som alla andra maskiner tillsammans. Man ska väl egentligen inte generalisera, men bland "touringåkarna" i ÖAM fanns det betydligt fler BMW och bland "stadsåkarna" fanns det betydligt fler Trajor. Vi har ju aldrig försökt dela upp oss, men det har hela tiden varit en touringinriktning i klubben.

Så småningom blev det väl en viss uppdelning på "touringåkarna" i ÖAM och "stads-knuttarna" i UTC, Uppsala Twin Club.

VINTERN 71-72 VAR DET några som ville åka till det kommande FIM-rallyt i Jugoslavien. För att få göra det var man på den tiden tvungen att vara med i en SVEMO-ansluten klubb. Att man dessutom kunde tävla för klubben i road racing blev liksom en bonus. Redan påsken -72 blev Sten-Olov Hars, Per Styf och Thomas "Pavo" Högberg klubbens första deltagare på förarkursen i road racing. Hars var en hejare på att köra sin vässade Honda 750 och blev för övrigt årets debutant och klassade upp sig som A-förare inför 1973.

I december hade vi en Luciafest i Frödings-salen strax bakom Migo. Festen kallades "Rackartaj" (jag vet inte varför) och har sen blivit klubbens återkommande årsfest.

EFTER ATT HA BEVISTAT MCE:s nattorientering i Järfälla, blev vi heltända på idén och åkte hem och gjorde en egen ett par veckor efter. Fast då var det mest klubbmedlemmar med. Året efter var det 30 startande och Nattmaran har blivit ett av våra fasta arrangemang.

Av märkesligan i Jernet 1973 framgår att det nu finns 50 mc i klubben, varav det är 17 BMW och 15 Honda. Vi märker på allvar att japanerna kommer allt närmare den "ur-gamla" BMW-dominansen.

Som absolut första mc-blaska kunde Jernet i oktober presentera bilder på Honda Gold Wing som presenterades på IFMA-utställningen i Köln 1974. Då var det sensation med en 4-cylindrig boxer på 1000 kubik, men knappast idag. Leffe Sternesjö var det som rapporterade om världssensationen.

VID DEN HÄR TIDEN var intresset för Road Racing stort i klubben. S-O Hars, Lars Lindau och Tobbe Malm var de som var mest aktiva. Många medlemmar åkte runt till banorna för att heja på de sina. Vi noterade t ex att Tobbe kom in på en 3:e plats i Kinnekulleloppet, medan den betydligt mer kände Peter Sköld kom 7:a i samma tävling.

Olyckor har det alltid varit ont om i klubben men sommaren -74 gjorde vår dåvarande vice ordis Sören Högström en riktig resa när han wobblade omkull nere i Munkedal. Under en kort tur på BMW:n iklädd T-shirt kanade han på asfalten. Han lär inte ha sett vacker ut på ryggen.

Till sorg och bedrövelse för vissa har Honda 1975 för första gången tagit över ledningen från BMW i klubbens märkesliga.

Det från klubben välbesökta FIM-rallyt gick detta år i Lublin i Polen. En av våra medlemmar, Björn Olofsson, blev så förtjust att han kidnappade en av flickorna som var guide åt

"Som absolut första mc-blaska kunde Jernet presentera bilder på Honda Gold Wing 1974. Då var det sensation med en 4-cylindrig boxer på 1000 kubik, men knappast idag."

svenskarna. De är faktiskt fortfarande gifta!

Många medlemmar skaffar sig vanan att långfärdstoura i Europa. Sedan 1973 har den gemytliga restaurangen Alm Casino i Heiligenblut i Österrike blivit en plats som många passerar under sommaren.

UNDER VINTERN/VÅREN 1976 var det en svacka i aktiviteterna och klubbkåken hölls endast öppet på söndagskvällarna. Många höll dock igång med vinteraktiviteter. Det var pulkrejs i Sunnerstabacken och vi åkte till Bollnäs och fick stryk i hockey-bockey (rinkbandy heter det numera) med 1-5. Vidare fortsatte bilorienteringarna och på så sätt fick vi många duktiga banläggare till Nattmaran.

I augusti hade vi vår traditionella kräftskiva, denna gång tillsammans med stans andra mc-klubb, Throttle Twisters. Vi trodde väl att det skulle överbrygga vissa meningsskiljaktigheter, men så blev tyvärr inte fallet.

Vi får en ny medlem som heter Erik Fredelius som håller på med en avhandling i etnologi (folklivsforskning) om motorcyklister. Efter något år kommer en rapport och han sadlar om och läser till präst i stället.

Våra RR-åkare fortsätter att sprida klubbens namn runt banorna i landet. Rolle Ljunggren kom på en fin 3:e plats på Sviestadbanan

utanför Linköping. Andra ÖAM-förare var Per Hård, Roger Skarin och Lasse Lindau.

I kåken hålls en 50-talsfest med massor med knuttar med brylcreme och spray i håret. Smarta var de som tog hårschampo i stället för brylcreme. Ända tills det började regna...

Klubbens tjejer är också aktiva och arrangerar en danskurs i kåken. Många av klubbens kvinnliga medlemmar genomgick FMCK:s mc-utbildning för körkort under 1977.

VINTERNS HOCKEY-BOCKEYRESA 1978 går åter till Bollnäs med en av Broby-Kalles bussar. Ända till Gävle trodde vi att den var nytankad men vi var många som hjälptes åt att skjuta på...

Nu är motorsportanläggningen Rörken igång och Östra Aros är inte sena att hänga på. Vi la tidigt in önskemål om att få köra mc på gokartbanan. Sedan dess har åtskilliga kvällar och helger spenderats på Rörken för klubbens räkning.

Våren -79 har vi vår första utställning av hojar vid B&W. Förutom ihopsamlade bilder på skärmar, kunde vi också visa diabilder för åskådarna. Vårutställningarna vid B&W har sedan blivit många och av skiftande karaktär och kvalitet.

En annorlunda händelse är när flera medlemmar bevisar Erik Fredelius prästvigning i domkyrkan. Han får sedan sin första tjänst i Hille ovanför Gävle, och blir ofta engagerad av medlemmarna för både vigslar och dop. Det blir en tradition att dit åka på "Hilleträff" i slutet av juni. De ordinarie kyrkbesökarna tittade nyfiket på våra klubbtröjor på högmässan.

Den här midsommaren firar vi gemensamt vid Palsbänningssjön, en liten fin badsjö med camping en bit ovanför Avesta. Dit återvänder vi ett par gånger innan vi börjar resa midsommarstången vid Notviken på Åland.

I JANUARI 1980 går klubbens första 24-timmarsresa till Åland. Det blev en rolig resa med den lilla båten Baltic Star som inte orkade ta sig fram i packisen och därför blev resan hela 30 timmar lång. Tyvärr fanns det inget tåg som kunde ta oss hem på natten och det blev en alldeles för lång resa.

På Rackartajet i Gottsunda på luciadagen hade vi engagerat trubaduren Bengt Sändh

Östra Aros luciakortege 1968 innehöll såväl lucia som stjärngosse och självaste tomten.

som sjöng en samling mustiga visor medan vi åt våra rönngrensmackor. De flesta hade vansinnigt kul men en av klubbens präster tyckte väl att det blev lite väl mycket och tog i stället en promenad i vinterträdgården.

En av vårens första hoj-aktiviteter var Motorcykelns Dag som detta år hölls mitt i centrum på Celciuspromenaden. Detta år var det mest en visa-upp-hoj-dag. Men där är det ju alltid mycket folk i rörelse.

I augusti 1981 hade vi vår traditionella höst-touring till Puttes Camping vid Bomarsund på Åland. När vintermörkret började lägga sig anordnade Leffe Åkerlindh en buggkurs med många intresserade deltagare i klubbkåken. Det var också flera bild- och filmaftnar som förberedelse inför nästa års Isle of Man-resa.

BORTSETT FRÅN FIM-RALLYT i Schweiz 1982 går klubbens gemensamma tur till 75-årsjubilerande tävlingarna på Isle of Man. Vi är hela 30 medlemmar där och fyller nästan ett hotell.

Efter en provåkning med en sidvagnsracer bestämmer sig ett par medlemmar för att bygga en egen maskin till nästa år. Några tar detta löfte med en nypa salt. Satsningen är dock seriös och många medlemmar åker med till

de olika RR-banorna och hejar på våra förare. Eftersom sidvagnsmaskinen med ÖAM-medlemmar är försedd med ett jättelikt Jernetmärke blir det ofta prat om klubben och dess förare. Hösten 1984 håller sidvagnsförarna i SRO sitt årsmöte i vår klubbkåk.

Klubbens första och hittills enda swap meet hålls i kåken 1984. Lite folk förstås, och dessutom blir en hel del "rariteter" kvarlämnade.

Efter att Motorcykelns Dag hållits i ett strålande solsken på Vaksala Torg är det öppet hus i klubbkåken. Vi har också dragit igång en avrostning 5-6 maj. Ännu en verksamhet som kommit för att stanna.

UNDER 1985 FORTSÄTTER VI med vinteridrottandet. Länsturneringen i rinkbandy går i Skutskär och vi försöker göra vårt bästa. Det resulterar i att vi vinner turneringen och kommer att få stå som arrangörer kommande vinter.

Upsala Cykelklubb (UCK) frågar om vi kan hjälpa till som ordonnanser i samband med Skandisloppetets 80-årsjubileum. Och det kan vi. Det var början på en ordonnansverksamhet som vuxit enormt de senaste åren. Idag hålls inga större cykellopp runt Uppsala utan att Östra Aros engageras som ordningsmän.

MC-klubben Rapido från Stockholm är flitiga besökare på både dag- och nattmarorna. Vi åker och hälsar på dom och spelar brännboll.

På nyårsafton är det första Sylvesterbalen i klubbkåken. Då är det långklänning och kostym (eller frack) som gäller. Denna nyårstradition har hållit i sig många år sen dess.

HÄR SLUTAR ROGERS BERÄTTELSE, men kunde ha fortsatt ytterligare tjuo år. För klubbens verksamhet består – i varierande former. Vi är fortfarande många medlemmar, även om flera blivit lite äldre sedan 1968.

Touringprägelns består, många åker på långresor på semestern, både i Sverige och ut i Europa. Och som ni ser i kalendariet är det många tillfällen att både träffas och åka hoj med oss i Östra Aros.

Arrangörsgänget vid SMC:s riksårsmöte i Östa 1982. Tv SMC-årsmötenas meste besökare "Kalle Wiking".

Research & gott minne: Regor McGregor

40 år av goda relationer

Östra Aros har alltid haft en stark knytning till SMC och andra motororganisationer i länet. Roger Söderbom, som alltid värnat för dessa samarbeten berättar här några milstolpar.

VÅR FÖRSTA ORDFÖRANDE Anders Forsman hade sedan ett bra tag haft kontakt med SMC:s kanslichef (det hette registrator då) och det var helt klart att vi skulle gå med i SMC redan från starten.

I samband med SMC:s årsmöte i april 1971 blev jag vald till registrator och flyttade det anspråkslösa kansliet till vår klubbkåk i Uppsala. Antalet SMC-medlemmar var då ca 1200 men det skulle bli fler...

I september hade SMC sitt årliga rådsmöte i Storgården och många sov kvar i kåken. På kvällen var TSV:s generaldirektör Lars Sköld där och försvarade sitt "testamente" där han föreslagit att motorcyklar inte skulle få köra fortare än 70. Det blev stor kalabalik och absolut fullsatt i klubbkåken. Ett ljudband från mötet skickades sen ut till många av landets mc-klubbar. Det var det första stora hotet mot motorcyklismen. Det skulle komma fler...

VINTERN 71-72 VAR DET några som ville åka till det kommande FIM-rallyt i Jugoslavien. För att få göra det var man på den tiden tvungen att vara med i en SVEMO-ansluten klubb. Och därför gick vi med i SVEMO.

På grund av bl.a. Mats Arborelius och Torsten Vesterlunds engagemang angående FIM-rallyt, fick vi en förfrågan från SVEMO om att bilda deras Turistkommitté inom klubben. Så skedde och tillsammans med "den ständige" FIM-rallydeltagande Aimo Nietosvouri fick de ett tufft jobb i några år framåt.

NÄSTA "DRÅPSLAG" MOT HOJÅKARNA kom med den nya trafikskadelagen 1974. Den innebar att försäkringspremierna för motorcyklar mångdubblades och att det blev näst intill omöjligt för vissa att köpa höj. ÖAM engagerade sig

Stefan "Snille" Wester i s-kurvan i Karlsskoga. Th i bild Torbjörn "Wesse" Westman" (båda ÖAM).

vilt i debatten runt lagen som, trots alla protester, gick igenom.

Våren -75 var det premiär för evenemanget "Motorcykelns Dag" som var ett samarbete mellan mc-klubbar och mc-branschen. På lördagen var det paneldebatt i Nannaskolans aula med representanter från Trafiksäkerhetsverket, Kommunikationsdepartementet och Försäkringsbolagen. Debatten lockade närmare 400 personer. På söndagen var det stor uppvisning av klubbar, mc-firmor och Polisen uppe vid Grindstugan. Även där var det massor av folk.

Efter alla svåra olyckor som hänt motorcyklister under föregående år, gjorde SMC och myndigheterna en storsatsning på information. Det kom bl a en helt ny fortbildningskurs för höjåkare. Man tog också fram ett prov som innehöll både teori och praktik och som kallades "Trafikborgarmärket i guld". Tyvärr var det komplicerat att genomföra och det blev heller ingen jättesuccé.

DET RIKTIGT STORA HOTET mot höjåkandet kom när Nordiska Trafiksäkerhetsrådet (NTR) lade fram sin "Rapport 13". Det var ett från myndigheterna seriöst förslag att begränsa cylindervolymen på alla motorcyklar till 250 cc. Efter ett mycket idogt arbete från SMC:s styrelse och många medlemmar, stoppades förslaget långt ner i nån byrålåda. Bl a besökte vi kommunikationsministern och hade med oss en 250 cc-racer upp till hans kontor på 4:e våningen. Det väckte viss uppmärksamhet i pressen.

Under 1976 kommer storslagna planer för motorsporten i Uppsala. Man håller på att

bygga olika banor vid ett område efter Östhammarsvägen som heter Rörken. Vi får en del information om projektet och är i princip med från starten av Uppsala Motorsportunion ett par år senare.

Motorsportanläggningen Rörken öppnas 1978 och därmed Sveriges enda elbelysta crossbana, en fin gokartbana på 880 m och en enduroslinga. Och planer på en speedwaybana. Och planer på en trafikövningsbana. Och planer på...

ÖAM kommer med i motorsportunionen. Än så länge är vi med som observatörer eftersom vi varken bedriver gokart- eller crossverksamhet.

Det kommer ett lagförslag 1980 om att göra lätta motorcyklar till 50cc! Vi har vi en paneldebatt i Celsiusskolan om försvarandet av 125:an.

VID ÅRSMÖTET HÖSTEN 1982 fattades ett principiellt viktigt beslut: alla höjägare i klubben skall vara med i SMC. Alla var inte så förtjusta i detta och det resulterade i några medlemmars avhopp.

SMC:s riksårsmöte var förlagt till en stugby strax utanför Tärnsjö och det var ÖAM som höll i hela organisationen.

1984 kommer det upp ett förslag om att klubben ska medverka på körkortsteorin för blivande motorcyklister. Idén är bra och Leffe Åkerlindh besöker OK Trafikskola. Men sen rinner det så småningom ut i sanden. Däremot får trafikskolorna hela tiden löpande information om klubben.

Ordonnansverksamheten startar 1985 i samband med Skandisloppetets 80-årsjubileum.

Kåken!

Redan från början fanns det ett intresse i klubben för att ha en egen hemvist. Efterforskningar startade, men gick trögt.

MÅNGA SKRIVELSER TILL KOMMUNEN, svar på annonser och besök till rivningskåkar gjordes de första åren. Vi var till och med och tittade på Långtora bydegård, bortom Örsundsbro, som var till salu. Kommunen var kallsinnig till våra skrivelser, men vi lyckades ställa politiskt korrekta frågor och motståndet mjuknade.

På midsommarafton 1971 damp det ner ett brev från Uppsala kommun i min låda. En nedlagd bondgård vid Stångby i Vaksala var ledig.

Reportage om ÖAM i Allt om MC 1984. Stolt samling vid kåken.

Så småningom åkte vi dit och tittade, och blev mycket nöjda. Visserligen hade man dömt ut avloppet från toaletten (något man senare förnekade), men man skulle bygga ett nytt torrdass uppe i vedboden.

HÖSTEN 1971 BYGGDES BAREN, som finns kvar i originalskick. Leif Sternesjö ledde arbetet med att ta upp väggen mellan de två rummen på bottenvåningen. Medlemmar donerade gamla soffor och den utdömda toaletten blev mörkrum, där alla bilder till Jernet framställs under många år framåt.

Under 1973 hade vi kontakt med kvarterspolisen Urban Jonasson i Årsta. Där hade man problem med många 14-15-åringar som drev

omkring. Vi hälsade dem välkomna till oss och många blev så småningom medlemmar och inbitna hojåkare. Tyvärr blev det lite stökigt, och äldre medlemmar började svika. Vi blev tvungna att sätta hårdare ordningsregler och 16 år som gräns för medlemsskap.

Dessa tråkiga nyheter uppvägdes i viss mån av att kommunens arbetslag byggde staket runt "fårhagen". Samtidigt lyckades vi också få dem att byta takpannor, vindskivor och fixa grunden och skorstenarna åt oss.

Vintersäsongerna innehöll många film- och bildvisningar. Bensinbolagen hade tävlingsfilmer (16 mm) med både bil och mc som de gärna lånade ut. I början lånade vi projektor från kommunens AV-central, men skaffade så småningom en egen filmprojektor. Ett hål i väggen vid baren gjorde biokänslan bättre.

VÅREN 1975 TOG ett extra allmänt klubbmöte beslutet att inte tillåta alkoholdrickade i kåken mer än vid tre större fester per år. Vi ville hålla stilen på verksamheten, och detta efterlevdes väl. Det var vår reaktion till att andra sällskap i stan redan tidigare börjat servera starköl i sina lokaler. ÖAM befäste därmed sin ställning som "lättölsklubben" – åtminstone vad klubbkåken angelagade.

1976 började bensinbolagen ta betalt för filmerna, och vi måste ta inträde. Tyvärr gick intresset ner, samtidigt som det spreds ett rykte att det finns läsk och godis i en avlägset

belagd bondgård utanför stan. Inbrott blir en vana. Matte Arborelius installerade ett larm, men inte ens detta verkade hjälpa. Nästa steg blev galler för fönstren.

Vintern 1977 var tung. Inbrotten fortsatte trots våra galler för fönstren och klubbkassan sinade allt mer. Vi började ligga efter med hyran till kommunen som inte var villig till någon hyreseftergift. Men vi fick en lugnare betalningsplan och en del tips om hur vi skulle förbättra ekonomin.

1979 HADE VI ETT snack med kommunens fastighetskontor angående rustning och isolering av kåken. Den kom igång, med hjälp av arbetslösa ungdomar, följande sommar. Företa-

Per Boman söker grunden till det onda.

get som ägde flipperspelet i kåken tyckte att vi spelade för lite och vill ta bort det. Diskussionen slutar med att vi köper spelet för 500:-. Spelet fungerar fortfarande bra, kanske tack vare en senare renovering.

Sommaren 1981 påbörjade vår murare Torsten Vesterlund arbetet med att anlägga en grillplats. Den har ju för övrigt fått tak under 1997, men en del arbeten återstår ännu.

Vi hade en diskussion med kommunen under 1983, och de kom igång med en utväg

Nyårsfest, är okänt.

restaurering av kåken. Invändigt var det allrum och tv-rum som fick en ansiktslyftning med panel på väggarna, ny nödutgång på baksidan och förbättrade galler för fönstren.

1984 var det övervåningens tur att få en renovering, samt att det primitiva avloppet fick sig en översyn.

OCH PÅ DEN VÄGEN har vi rullat vidare. En rejäl altan byggdes och avloppsfrågan har lösts. Dusch och bastu har byggts och ladan har fått ändamålsenlig inredning.

Den 27/4 1995 kom vi till slut till målet: Vi skrev på köpebrevet till kåken! Sedan dess är kåken vår egen, och ett naturligt nav i klubbens verksamhet.

Höga Kusten – äntligen!

Visst har jag hört talas om Höga Kusten under många år. Där skulle det vara vacker miljö och en del fina höjvägar. Visst har man passerat området på E4:an norrut ett antal gånger under åren. Men det har liksom aldrig blivit av att svänga av och prova några mindre vägar. Inte förrän sommaren 2007.

MINA SEMESTERKAMRATER var (som vanligt de senaste åren) sonen Jonnie och svärfar Erland. Vi bestämde att vi skulle ta det lugnt upp till målet Höga Kusten, helst inte nå E4. Så vi tog oss via småvägar ut på 272:an (Gysingevägen). Vid naturreservatet strax söder om Gysinge var det dags för dagens första (och välbehövliga) vätskepaus. Men visst var det länge sen vi åt något? Redan i Österfärnebo blev det pizzapaus. Men vad gjorde det, vi hade ju inte så bråttom.

Via Sandviken, Ockelbo, Lingbo, Skog och Bergvik började vi sikta mot någon stugby längs kusten. På kartan såg det ut att finnas en vid Skärså, någon mil norr om Söderhamn. Nja, stugby var väl lite överdrivet. Utslängt i skogen fanns några spartanska stugor och en bunge uppställda husvagnar. Nåväl, det fick väl duga, även om det inte var det vi letade efter. Men var fanns det nåt matställe och butik att handla frukost? Vi tog oss ut till Skärså fiskeläge där det fanns möjlighet att köpa färsk fisk

direkt från en frysbox vid kajen. Där finns också Söderhamns stoltaste krog Albertina, som lär ha fantastiska fiskrätter. Vi bestämde dock att stå över restaurangbesöket och åkte fina vägar in till staden och handlade lite lättare kvällsmat. Efter lite yatzyspel och titta-på-karta somnade vi sött.

TVÄRT EMOT VÅRA INTENTIONER hamnade vi på E4:an en stund innan vi närmade oss Hudiksvall. Dagens "utvikning" skulle bli Hornslandet, som också skulle visa sig motsvara det fina ryktet. Självklart bidrog det vackra vädret till att vi kunde sätta oss och njuuuta av utsikten.

Efter lite funderingar, började vi sikta på att landa nästans vid Höga Kusten framåt eftermiddagen. Därför blev det ännu mera E4. Efter matrast strax söder om Sundsvall stannade vi till vid infarten till Mittsverigebanan (motorbanan som Jonnie och jag skulle besöka senare under året). Efter ett antal telefonsamtal, hittade vi Lappuddens stugby (eller rättare sagt kursgård) vid sjön Vågsfjärden med flera stugor och hus. Vi fick ett halvt hus för 500 kr och vi bestämde oss genast för att stanna ett par nätter.

Kursgården visade sig ha stora områden med nya bouleanor och möjlighet att hyra kanot. Kanske skulle vi...? Fast inte idag...

NY DAG OCH FORTFARANDE strålade sol. Nu skulle vi se oss omkring på alla tänkbara småvägar. Här och där hamnade vi förstås på grusvägar och vi hann se Fällsvikshamnen och Bönhamn (som har en turbotill vandrarmhemmet på ön Högbonden). Mannen vid stugbyn har tipsat oss att besöka "Mannaminne", nån sorts museum med massor av olika saker.

Den som inte varit där kan inte föreställa sig ett sådant ställe med en sådan samling saker. Hur kommer man på tanken att samla på ångbåtar, spårvagnar och Drakenplan? Lägg därtill massor med sparsamt renoverade bilar

och motorcyklar och massor av konstföremål (huvudsakligen gjorda i trä) i de olika ditfraktade husen. Mitt i alltsammans finns restaurang och ett blivande dragspelsmuseum! Vad ska man säga? Konstnären Anders Åberg med fru som driver stället verkar inte stå så högt i kurs hos det övriga kulturetablissemanget men verkar inte bry sig, utan fortsätter att utveckla området i takt med att besöksavgifterna trillar in. Vill du läsa mer om stället så gå in på www.mannaminne.se Om du är i närheten, ska du inte missa ett besök här!

Efter lunch åkte vi norrut mot Mjällom och Norrfällsviken. Det senare är en sjudande turistplats med modern camping och försäljning av diverse tingel-tangel. Vid Mjällomlandet kan man kliva på turbotåten (som kommer från Ullånger) ut till den välkända surströmmingsön Ulvön. Fast vi hoppade över det (också) och siktade på en lugn och stilla tur i kanot... Vi paddlade ut till den lilla ön mitt i sjön. Där fanns färdiga grillplatser för den som önskade. Plötsligt upptäcker vi att sjön öster om ön börjar bli lite väl gropig. Vi skyndar oss tillbaka till Lappudden (fasiken vad svårt det är att paddla rakt) och hinner hem innan det börjar regna. I 20 minuter! Vad skulle det vara nödvändigt för? Om det inte blivit oväder hade vi säkert varit kvar en stund till på sjön. Efter ett härligt kvällsdopp, kunde vi slappna av och fundera över morgondagen. Skulle vi stanna en dag till i området eller skulle vi åka vidare?

Visst kunde vi ha snurrat runt i området nån dag till men vi bestämde ändå att dra vidare västerut. Vi tog oss över Ångermanälven vid Lunde – mest känt från demonstrationståget 1931 som blev beskjutet av militären – och följer älven nordväst genom Kramfors och Bollstabruk. Mörka moln tornade upp sig på himlen och innan vi nått Sollefteå hade vi kört i regn för första (men inte sista) gången under resan.

SOLLEFTEÅ FÖRRESTEN. Infarten till staden ligger i en nedförsbacke. Där står först ett par 70-skyltar och (som det kändes) 10 meter efter finns en fartkamera. Tre kamerablistar sena-

Genvägar behöver inte vara senvägar i Norrland. Lite grus har väl aldrig skadat.

re har vi blivit välkomnade till Sollefteå.

Vi fortsätter västerut via Bispgården och Kärlarne till Bräcke med diverse skurar här och där. Vid lunchuppehållet tittade vi på lämpliga övernattningsalternativ. Tyvärr verkade det vara jättekonferenser och scoutläger i varenda by just idag. Via mindre vägar hamnar vi i Svenstavik vid sydspetsen av Storsjön. Kan det finnas nåt ledigt bort mot Vemdalen. Där borde det väl finnas stugor?

Nej, men hos Turistbyrån blir vi tipsade om en fiskecamp vid Vemhån ett par mil sydöst. Där huserar en driftig fd telearbetare och bilreparatör från Södertälje och hans familj. Där finns, förutom många fiskeintresserade gäster, islandshästar och puben Gråharren med massor av underliga ihopsamlade ting. Vår stuga (liksom flera andra) var en ordentligt renoverad hölada. Solen hade återkommit och det blev en skön afton.

MEN SÅG DEN GLÄDJE som varar evigt. Innan vi nått Sveg dan efter, blev det anledning att ha regnkläder igen. Nu var siktet inställt på att nå lille- och storebror i Venjan väster om Mora.

Efter Lillhärdal och söder mot Älvdalen är det mycket, mycket skog. Vi lunchar och ringer lillebror Kenneth och kör vidare ner mot Mora och "civilisationen". Hur skulle vi göra med övernattningsidag?

Vi kollar in den svindyra campingen vid Moraparken och hittar istället ett mycket bra privatboende intill vattentornet i Mora. Vi hann med besök både hemma hos Bjucken, fd mångårig kanslichef på SMC och ut till

Tänk att det skall vara så omöjligt att få vara med själv på en bild...

Red Wings, den äldsta och största hojklubben i Mora innan det var läge för insomning.

Eftersom det åter kommit en del regn och inte såg ut att bli nåt mer solskin på några dagar, gjorde vi oss resklara innan besöket hos lille- & storebror. Efter en stunds paus där, tog vi oss längs västra sidan av Siljan ner till Leksand och vidare hemåt.

Text & foto: Regor McGregor

Jag ska vara handledare

"Den som övningskör privat måste ha en handledare. Det är du som handledare som räknas som förare vid övningskörningen. En elev kan ha flera handledare och en handledare kan ha flera elever."

FÖR ETT ÅR SEDAN blev det åter aktuellt att vara handledare på motorcykel. Det här är kortfattad berättelse om hur det gått hittills och vad man bör tänka på. Alla citat kommer från websidan Körkortsportalen (www.korkortsportalen.se) som drivs av Länsstyrelserna och Vägverket. Det är den i särklass bästa sajten för att få alla fakta runt allt som har med körkort att göra.

"Tänk på att du som är handledare ska vara ett föredöme för din elev, och att du lär ut kunskaper som eleven kommer att ha nytta av i hela sitt liv."

DET ÄR med andra ord ett stort ansvar man tar på sig som handledare. När det gäller motorcykel blir det ett extra moment: när ni är ute i trafiken är det svårt att ingripa i en nödsituation. Såna får inte finnas då.

Nåväl, min elev har ju ett antal år med både B- och C-kort så trafikvana är ju inget problem. Nu gäller det "bara" att lära ut hur man hanterar en hoj i trafiken. Lätt som en plätt! Eller...?

"Du måste öva och uppleva en mängd olika situationer i trafiken för att få förutsättningar att klara av spelreglerna i trafiken. Det gör du genom att övningsköra. Det är många olika moment som du ska öva. Allt från att starta, stanna och växla till att planera och genomföra en vänstersväng på landsväg i rusningstrafik."

INNAN VI ÅKER UT i tät stadstrafik ska man börja med grunderna, dvs känna hojens balans och kunna manövrera i trånga utrymmen. Helst kanske man ska vara på en asfaltyta men det är ont om dem så det blir en hård grusplan istället. Där tränas balans mellan koner som egentligen kan vara vadsomhelst (första gången blev det några handskar mm).

När grunderna verkar sitta hyggligt, kan vi gå vidare. Alla hojåkare kan vrida på gashandtaget men alla kan inte hantera bromsarna på ett effektivt sätt. På kartingbanans raksträcka vid Rörken finns goda möjligheter att öva bromsteknik i både 50, 70 och 90 km/tim utan mötande trafik men bra avkörningszoner.

"Du behöver en erfarenhetsbank att ta ur när du ställs inför problem, och den kan du bara bygga upp genom att utsättas för olika situationer tillräckligt många gånger i olika trafikmiljöer. På så sätt lär du dig att lösa de problem som uppstår i trafiken på ett naturligt och smidigt sätt."

EFTER DESSA GRUNDER, känns det tryggt att ta sig ut på landsvägen. Vi börjar med mindre, helst lite krokiga, asfaltvägar. Det finns det många runt Uppsala. Krokiga vägar betyder tempoväxling och hastighetsanpassning, nåt som är bra att ha med sig i all trafik framöver.

Det kan vara bra att veta hur körprovet går till men man ska inte bara öva på de momenten. Då finns risken att kunskaperna blir lite begränsade.

"Du ska bli beredd att självständigt bedöma och handla rätt i komplexa trafiksituationer. Att du handlar rätt kan avgöra din och medtrafikanternas framtid."

Vi finslipar forfarande lite innan det är dags för förarprov. Det kommer naturligtvis att gå bra. Men det tar ju inte slut där. Det gäller att hela tiden öva och öva och öva och... Allra bäst gör man det på Rörken på måndagarna!

Text & foto: Regor McGregor

Kvällstouring till Märsta

Anders Forsman och Yvonne Eriksson (klubbens förste medlem och ordförande resp första sekreterare)

Janne och Ulla Larsson på sin nya "Bumse". Kolla touringklädseln!

SOM VANLIGT SAMLADES VI vid FMCK-gården i Rosenlund en torsdagskväll i augusti. Det var en helt vanlig kvällstur, bortsett från att vi denna gång hade med oss Bo Jonsson (sign BoJ) och fotografen Rolf Hamilton från Uppsala Nya Tidning. Plats för skribenten hade ordnats i Janne Sigmerts sidvagn, men fotografen satt "bakpå".

Det brukar vara så att alla inte är riktigt förberedda för utflykter. Så även denna gång. Vid macken vid Flottsundsbron stannade vi för att Janne och Ulla Larsson från Knivsta skulle tanka sin nya BMW.

FÄRDEN FORTSATTE LÄNGS STOCKHOLMSVÄGEN. En bit söder om Krusenberg vill fotografen ta en samlingsbild så det blev ytterligare ett stopp. Men så småningom kom vi fram till Målet, Märsta Twin Clubs klubbkåk, inte långt från flygplatsen. Där bjöds på kaffe och hojsnack och Roffe och BoJ förevigade alltsammans i en artikel i UNT några dagar senare.

OJ, JAG GLÖMDE berätta att det här var 1968. Fem dagar senare bildades Östra Aros MCK formellt!

Text: Roger (då Johansson)
Foto: Rolf Hamilton

Janne Sigmert och Uffe Rydberg pratar med Ragnar "Ragge" Johansson och Annica Pettersson.

Leffe Sternesjö och Annika Pettersson.

"Utsikt från en motorcykel. Bra avstånd. Man vårdar motorcyklarna ömt och riskerar inga ikullkörningar. När gänget gör en "repa", bestäms först vem som skall köra först och vem som skall köra sist. Om någon får krängel med motorn stannar alla."

Artikeln och bilder med tillåtelse från Uppsala Nya Tidning

På tur med Östra Aros 2008

UNDER SOMMARSÄSONEN KÖR vi många touringar med utgångspunkt från Uppsala. under 2007 var vi bland annat till Vätö i hällregn, i Lövsta bruk, på fika-besök hos Svackans mc-klubb och Dannemora mc-klubb. Vi var dessutom ett par gånger på mc-muséet i Surahammar – alltid lika trevligt med lite nostalgi!

HÄR KOMMER NÅGRA blandade bilder från Peter Appelqvist, Jan Karlsson och Björn Tingström. Häng med själv nästa gång!

Långtouring till Hällefors

Varje år planerar vi att köra ett par längre touringresor med övernattnig. Under 2007 blev det bara en resa, som gick till Sörälgens camping och Vildmarkskrogn i Hällefors på gränsen mellan Västmanland och Värmland.

VITRÄFFADES SOM VANLIGT vid Lelles och Andreas Brodin tog täten. Det kändes mest betryggande, eftersom han både planerat turen och provatit maten på plats tidigare under sommaren. Några av oss kände igen turen mycket väl, eftersom både Surahammar och Ängelsberg brukar besökas på våra resor under året. Vi blev därför lite förvånade att Andreas valde just den väg han valde. Men han har ju både släpvagn och GPS, så vi kände oss trygga.

Första stoppet blev redan i Sala. Kassör-

Janne ursäktade sig för att inte hunnit tanka. Det var *såååå* spännande idrott på radion till frukosten, så det hade varit helt omöjligt att slita sig i tid.

ANDRA STOPPET gjordes på ett kalhygge söder om Ängelsberg. Nu blev vi lite oroliga. Andreas såg mer än förbryllad ut, och började rota i packboxen efter kartorna. Hur var det med GPS:en? Dålig täckning?

Bensträckare är ju aldrig fel, och en liten paus gav andra möjligheten att delta i vägvalet, så vi kom snart på rätt väg igen. Mil lades till mil och det fina vädret gjorde det hela till en ren njutning.

Vår lilla karavan på ett tiotal motorcyklar puttrade vidare, och vi gjorde ett välbehövligt lunchstopp vid pizzerian i Skinnskatteberg.

Någon tänkte det, och någon sa det säkert högt: vilken håla! Men maten var god och mättande.

Senare kartstudier har visat att vi följde ett klart zig-zag-artat mönster i terrängen, men vad gör det; vägen är målet. Sista tankstoppet gjordes i Nora. Massor av bilar svängde av här, och det skyltades emot *Marknaden*. Aha! Och var fanns *De tre små gummorna*?

FRAMÅT EFTERMIDDAGEN anlände vi till målet. Sörälgens camping ligger mycket naturskönt i en gles tallskog på sandmo. En blå, fin sjö ligger alldeles bredvid. Det var sent på säsongen, så campingästerna var få. Några tyska turister och några polska bärplockare var i stort sett det hela.

Vi delade upp oss i lagom grupper i

stugorna, och flera av oss gav sig bums iväg för att testa badsjön. Helt underbart efter resan! Varmt och skönt vatten, med god sikt och en känsla av riktigt härlig, orörd natur.

VI BEFANN OSS bara några kilometer norr om Grythyttan, känt för sin restaurangskola och Carl-Jan Granqvists lyxiga pensionat, där man kan smörja kråset. Det var också vår tanke, men på närmare håll. På berget bakom campingen ligger Vildmarkskrogn, där vi bokade bord.

En stunds laddning vid stugorna, sedan var det dags att attackera berget. En väl markerad stig började redan utanför campingen, och upplyste om att det var ca en kilometer dit. Bäst man tar med sig en pilsner på vägen!

Nu var det bara så att stigen gick över både stock och sten, samt slutade i en smärre slalombacke. Det pustades och stänkades, och mer än en deltagare tyckte nog att den där öppnade pilsnern som de också släpade på var mest i vägen...

Men toppen nåddes, och när vi hämtat andan hade vi en makalös vy. Vi blickade ut över flera mil av skogarna i Västmanland och Värmland, och fina sjösystem som bredde ut sig i dalgångarna. Underbart.

NU VAR DET DAGS för vildsvin. Så tänkte nog de

flesta i sällskapet, men vi fick tänka om. Vildsvinen hade redan gått åt, så vi fick välja bland andra rätter som tydligt inspirerats av platsen. Älg, ren, röding mm fanns att välja på, och såser och tillbehör som också inspirerats av skog och natur. Kocken var holländare, men klarade uppdraget galant.

Vi var flera som inte kunde hålla oss när solen sjönk över bergen; vi måste ut och fotografera. Lite skrattretande att se en hel hög vuxna (män) stå och plåta rakt in i solen.

Vi fick inte hänga kvar för länge på berget när solen gått ner, för vi var tvungna att ta samma, fina väg tillbaka. Dessbättre gick slalombacken nedåt denna gång, och inga ben blev brutna.

NATTSUDD ÄR OCKSÅ en sport som kan och bör bedrivas när man är på campingtur. Stolar släpades ut och historier berättades om allt och inget. Den friska luften, goda maten och sköna naturen tog musten ur mig, så jag gick i säng rätt tidigt. Det gjorde dock inte alla, och jag tror det finns åsikter om vem som vann *tävlingen*. Dvs höll ut längst i fullmånens sken. Gjorde Tomas Hjelm någon anteckning om saken?

Innevånarna i husbilen mitt på campingen syntes aldrig till, även om det lyste i vagnen. Troligen hade de effektiva öronproppar.

EN REJÄL FRUKOST, och ännu mer fint väder stärkte oss inför hemresan. Nu hade kartstyrelsen sammanträtt, och hemvägen stakats ut noggrannare. Vi tänkte åka norrut via Kopparberg och sedan den fina vägen österut över Malingsbo-Kloten. Det var ett riktigt bra val, och vägen slingrade sig härligt fram genom skogen och längs fina sjösystem.

Den obligatoriska bensträckaren gjordes vid en nedlagd affär, där man sålde souvenirer av indiankaraktär, hyrde ut kanoter samt anordnade *beaver and moose safaris*. Mycket lockande, men resan måste fortsätta. Vi kom fram till Fagersta, och var rätt hungriga efter all skog. En enkel hamburgersservering fick bli lösningen på problemet.

När vi skulle lämna tyckte många att det kändes lite för tidigt ute att köra direkt hem. Vädret var fortfarande perfekt, så varför inte ta en fika på Elsa Anderssons café i Norberg?

AVSTICKAREN NORRUT var värd sin tid. Även om kaffet var det dyraste vi druckit i år var lokalerna och hela miljön omkring mycket inspirerande. Hit skulle man kunna återvända på fler resor.

Vägen från Norberg mer till Sala är mycket trevlig, sen är vi tillbaka på sega 72:an. Om man har mer tid – och kanske inte kört så det räcker – är det lämpligt att vika av i Heby och köra över Östfora hem. Men som sagt var vi redan nöjda, och samlades som hastigast för ett kort farväl vid Shell i Kvarnbolund.

God kamratskap, inte ett moln på hela helgen (som jag minns det i varje fall), och ett trevligt resmål. Svårare behöver det inte vara när vi är på touring med Östra Aros.

Text och foto: Björn Tingström

SCOTT

3595.-

**SCOTT
BLOUSON DARKE
SKINNJACKA**

BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart/Vit		

16-8300-2	Small	3595.-
16-8300-3	Medium	3595.-
16-8300-4	Large	3595.-
16-8300-5	X-Large	3595.-
16-8300-6	2X-Large	3595.-

3595.-

**SCOTT
BLOUSON INDY
LADY SKINNJACKA**

Storlek: Dam 34-44.

BEST.NR	PRIS
+storlek Grå/Vit	
16-8303+	3595.-

3595.-

**SCOTT
BLOUSON INDY
SKINNJACKA**

BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart/Röd		

16-8302-2	Small	3595.-
16-8302-3	Medium	3595.-
16-8302-4	Large	3595.-
16-8302-5	X-Large	3595.-
16-8302-6	2X-Large	3595.-

3595.-

**SCOTT
BLOUSON DARKE
SKINNJACKA**

BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart/Röd		

16-8301-2	Small	3595.-
16-8301-3	Medium	3595.-
16-8301-4	Large	3595.-
16-8301-5	X-Large	3595.-
16-8301-6	2X-Large	3595.-

1495.-

1495.-

1495.-

**LINDSTRANDS
LIZARD
BYXA**

Flexibel byxa för offroad och fritid. Avtagbara underben med delning ovanför knä. Kan kopplas ihop med jacka oavsett storlekskombination.
Dryway® membran.
Kan kompletteras med CE-godkända skydd.
Öppningsbar ventilation.

BEST.NR	BEST.NR	BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart	Offwhite	Grön/ Pixel		
15-015-1	15-417-1	15-647-1	X-Small	1495.-
15-015-2	15-417-2	15-647-2	Small	1495.-
15-015-3	15-417-3	15-647-3	Medium	1495.-
15-015-4	15-417-4	15-647-4	Large	1495.-
15-015-5	15-417-5	15-647-5	X-Large	1495.-
15-015-6	15-417-6	15-647-6	2X-Large	1495.-

1995.-

**SCOTT
ALLVÄDER
JACKA
DRAKE**

BEST.NR	STORL.	PRIS
Vit/Svart		

15-2870-2	Small	1995.-
15-2870-3	Medium	1995.-
15-2870-4	Large	1995.-
15-2870-5	X-Large	1995.-
15-2870-6	2X-Large	1995.-

1995.-

**SCOTT
ALLVÄDER
JACKA
DRAKE**

BEST.NR	STORL.	PRIS
Svart/Röd		

15-2871-2	Small	1995.-
15-2871-3	Medium	1995.-
15-2871-4	Large	1995.-
15-2871-5	X-Large	1995.-
15-2871-6	2X-Large	1995.-

**SCOTT
ALLVÄDER
JACKA
INDY**

BEST.NR	STORL.	PRIS
Svart/Grå		

15-2872-2	Small	1995.-
15-2872-3	Medium	1995.-
15-2872-4	Large	1995.-
15-2872-5	X-Large	1995.-
15-2872-6	2X-Large	1995.-

1995.-

**ARLEN NESS
TEXTILPANTS**

Storlek:
Dam 36-44, Herr 48-60

BEST.NR	PRIS
Demin	
15-265+	1990.-

DAINESE SAFETY JACKET V NECK

Skyddsjackan Wave-V Neck är en vidareutveckling av den redan väl beprövade och mycket säkra Wave V skyddsjackan. Det nya med denna skyddsjacka är det revolutionerande integrerade nackstödskyddet.

Detta ger föraren ytterligare stöd av nacke i varje situation vid tård, och ger ett utmärkt skydd/stöd vid bland annat vind och andra ogynnsamma rörelser av nacke.

Allt detta för att ge säkerhet och trygghet oavsett vilken position du har när du åker.

Skyddsjackan kan bäras som den är eller under annan mc-utrustning.

BEST.NR	BEST.NR	BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart	Svart	Svart		
Wave 1	Wave 2	Wave 3		
Neck	Neck	Neck		
16-441-2			Small	3395.-
16-441-3	16-442-3		Medium	3395.-
16-441-4	16-442-4	16-443-4	Large	3395.-
	16-442-5	16-443-5	X-Large	3395.-
	16-442-6	16-443-6	2X-Large	3395.-

Lelies

www.lellesmc.se

postorder

över hela landet!
FRAKTFRITT!

2995.-

695.-

DAINESE PRO-SHORTS MED SKYDD

BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart		
16-788-1	X-Small	695.-
16-788-2	Small	695.-
16-788-3	Medium	695.-
16-788-4	Large	695.-
16-788-5	X-Large	695.-
16-788-6	2X-Large	695.-

2008 KLÄDER

2008 CROSS

DAINESE SAFETY JACKET V05

BEST.NR	BEST.NR	BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart	Svart	Svart		
Wave 1	Wave 2	Wave 3		
16-491-2			Small	2995.-
16-491-3	16-492-3		Medium	2995.-
16-491-4	16-492-4	16-493-4	Large	2995.-
16-491-5	16-492-5	16-493-5	X-Large	2995.-
	16-492-6	16-493-6	2X-Large	2995.-

490.-

DAINESE CHEST BRÖSTSKYDD

BEST.NR	STORLEK	PRIS
Svart		
16-794-2	Small	490.-
16-794-3	Medium	490.-
16-794-4	Large	490.-

- MC KATALOG 2008** (40.-) 224 sidor, reservdelar/tillbehör/väskor mm.
- KLÄDER 2008** (30.-) 200 sidor, kläder/hjälmar/tövlar/handskar/skydd mm.
- CROSS 2008** (30.-) 240 sidor, reservdelar/tillbehör/kläder/hjälmar mm.
- MOPED 2008** (30.-) 96 sidor, reservdelar/tillbehör/kläder mm.
- CD 2008** (30.-) 96 sidor, reservdelar/tillbehör/kläder mm.
- MC/KLÄDER/CROSS/MOPED** alla kataloger 760 sidor. (20.-)

Värdecheck på 50.-

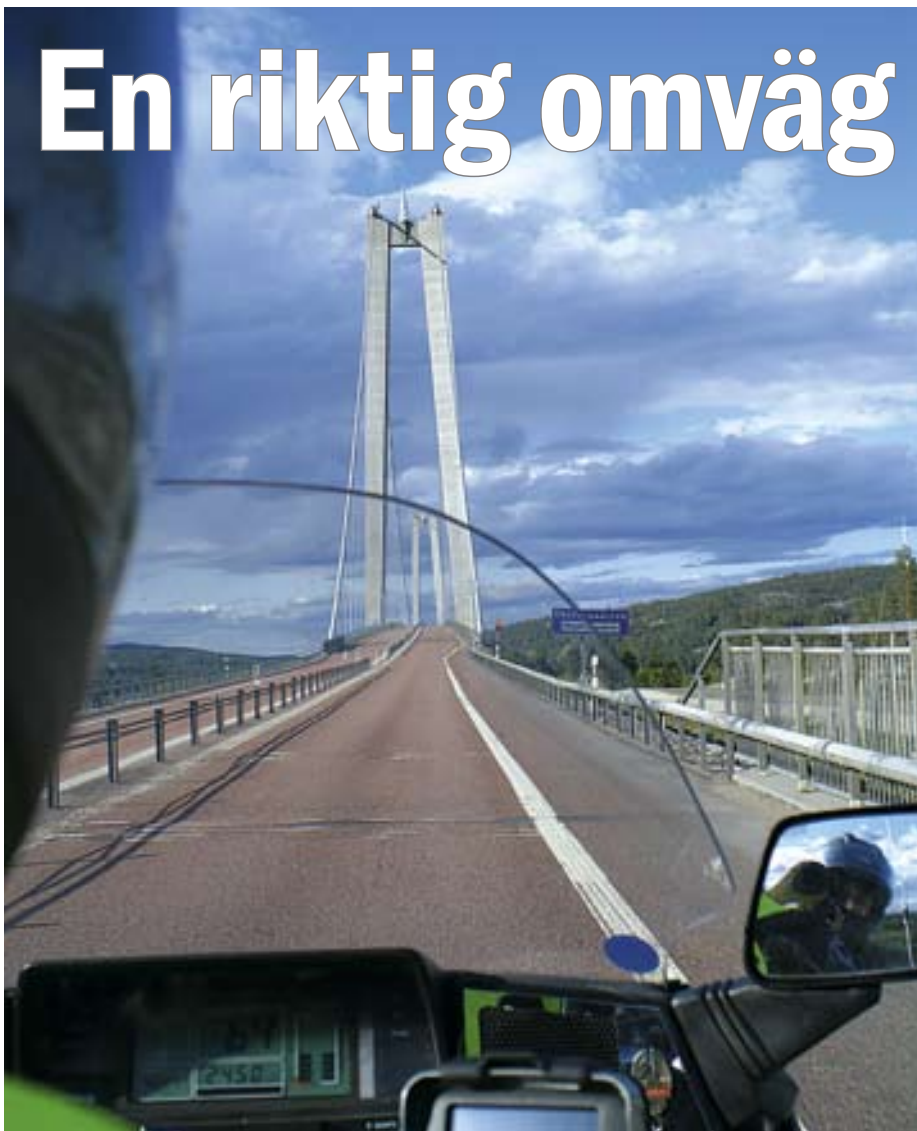
medföljer varje katalog som dras ut vid första beställningen! (Gäller vid köp över 1000.-)

Fyll i personnr. = Lelies kund.nr.
Byter ut de två sista siffrorna mot de två första bokstäverna i ditt efternamn.
Exempel 460430-14GU

Namn	
Adress	
Postnr	Postadress

Nymansgatan 6 Uppsala 018-156000.

En riktig omväg

Sören Uppman tog med sig sonen på Guldvingen och gjorde den hittills längsta omvägen till sommarstugan i Ålands skärgård. Det blev en resa på 430 mil via mer än halva Sverige, Nordkapp, Hurtigruten och nästan hela Finland. Här får ni höra honom berätta.

STRAX EFTER LUNCH har vi packat allt och kan påbörja vår resa. De första regndropparna kommer redan strax efter Björklinge, men vad gör det när man åker Goldwing. Första stoppet blir på Gävle Bro för några varmkorvar som lunch. Redan efter Sundsvall börjar Markus tycka att omgivningarna är otroligt vackra, när vi senare närmar oss Höga Kusten och den nya bron så blir han smått lyrisk. Jag kan bara hålla med, detta är nog en bland de finaste vägvägnarna som finns om man håller sig på europavägarna i Sverige.

Vårt första nattstopp blir en liten campingstuga vid Skuleberget som ligger en bit efter Härnösand. Grottan vid Skuleberget besöktes alltid när jag som barn var ute med familjen på bilsemester till Norrland. Det arvet måste ju gå vidare.

Solen skiner på morgonkvisten och det är en underbar dag. Nu ska här bestigas berg. Efter en bitvis mödosam klättring de ca 400 metrarna med en höjdskillnad på knappt 200

meter så var vi uppe i grottan. Det var tufft men väl värt besväret, man har en otrolig utsikt över landskapet.

VI FORTSÄTTER RESAN NORRUT och nästa stopp blir i Örnsköldsvik vid Fjällrävens lagerförsäljning, det är inte så mycket billigare men det mesta i fritidsväg finns i alla fall. Det vi ska ha har de dock inte, en manuell luftpump till madrassen utifall att den elektriska inte skulle fungera. Teknik, ni vet! Vi fortsätter mot Umeå där det finns önskemål från Markus att besöka en butik för softairguns, den måste vi ju bara besöka. Efter inköp av diverse "leksaker" åker vi vidare.

Vi kör raskt vidare och styr kosan mot Töre strax norr om Luleå där vi svänger av europavägen och börjar resan inåt land mot Kiruna och Norge.

Natten tillbringas på Överkalix camping som ligger otroligt vackert intill Kalix älv. När tältet är uppe värmer vi oss med lite potatis och broccolisoppa samt några smörgåsar. Kollar mailen och löser lite jobbrelaterade problem. Klockan är nu över tolv och solen står fortfarande högt på himlen, någon lampa i tältet behövs sannerligen inte.

Har precis somnat när jag vaknar av att Överkalix intelligensreserv hälsar på. Det är några av ortens mopedåkande ungdomar

som utan hjälm har kappkörning precis bakom vårt tält. De har åtminstone förstånd nog att dra till varmare trakter när jag visar mig utanför tältet.

IDAG KOMMER VI ATT passera ett antal gränser. Den första blir polcirkeln där vi stannar och studerar informationstavlor – inte visste jag att polcirkeln flyttar sig för varje år! Vi kommer till Gällivare där jag bodde för sådär 40 år sedan, jag känner knapp igen mig. Toppstugan på Dundret är inte öppen, så vi åker ner igen och vidare mot Kiruna. På vägen passerar vi nästa gräns, odlingsgränsen.

Vi närmar oss Kiruna och gör ett besök på ishotellet i Jukkasjärvi, det är lite för tidigt för att stanna för natten och det är ju tur, för hotellet har smält och det finns inga rum kvar.

Förr fick man åka tåg till Narvik, nu finns en mycket vacker väg. Vi passerar nästa gräns, Riksgränsen. Vi blir stoppade i tullen och får redogöra för om vi har någon alkohol i lasten. Jag visar upp mina tre (3) Olvi 3,5%. Vi klarar oss från böter och andra efterräkningar. Vägen från gränsen in till Narvik förändras ganska mycket och blir mer och mer lik vägarna i alperna.

EFTER EN NATT i en bekväm hytte i Narvik tar vi det ganska lugnt och kåkar frukost i lugn och ro. Jag städar och packar ihop våra saker, Markus diskar. Vi åker sedan ner till Narvik för ett besök på deras mycket fina krigsmuseum, det är väl värt ett besök. Det finns massor med saker från den tyska invasionen och man har gjort fynd så sent som på 90-talet.

Vi åker vidare norrut och stannar på Polar Zoo. Det är nordens nordligast belägna djurpark med vargar, björn, lodjur och andra nordiska djurarter i stora hägn. Efter ganska lång väntan fick vi se både varg och björn. Ett lodjur och en polarräv hade vi också lyckats skymta.

VILKA FANTASTISKA VÄGAR! Helt underbara MC-vägar förstas, och vilken utsikt sedan. Det är så man kan bli religiös. Vi gör en avstickare in till finska gränsen för att se om det går att komma fram till treikrsröset, men det tar för lång tid att gå ända fram så vi vänder och åker tillbaka för färden norrut i Norge.

Vi passerar några halvlånga tunnlar på vägen och det är lite svårt med mörkerseendet direkt när man åker in. Jag försöker blunda med ena ögat en bit före, för att åtminstone ett öga ska vara förberett, och då går det lite bättre. Ett tips är att *inte* ha solglasögon på sig.

Efter en lång dags färd hittar vi en trevlig camping, det blir hytte igen. Den här gången i Rotsund. Vi träffar på några från Spanien som åker Goldwing och försöker prata trots att de inte kan engelska och vi inte spanska.

Till kvällsmat blir det Americanasoppa med korv som förstärkning. Det är bra med grönsaker i soppan i alla fall. Tar en ganska lugn kväll, laddar alla våra elektronikprylar och kommer hyfsat tidigt till sängs trots att vi åkt en bit, det tar tid att åka i Norge.

I morgon är det midsommarafton och vi räknar med att nå Nordkapp.

JAG VAKNAR TIDIGT och går ut och sätter mig i solen utanför stugan, Markus sover fortfarande. Jag blir sittande nästan en timme och bara "tomglor" och njuter av tystnaden och utsikten. Jag väcker Markus och vi gör frukost, packar ihop och städar stugan. Idag kommer vi iväg ganska tidigt. De fantastiska vägarna fortsätter och det går ömsom uppåt och ömsom neråt. Strax före Alta är det vägarbeten och det är första gången vi tvingas krypa fram. En bit efter Alta stannar vi och gör lunch.

Vägen fortsätter nu mestadels nere i fjordarna och den slingrar sig runt och ibland genom några tunnlar. När vi närmar oss Honningsvåg kommer först en lång tunnel på drygt 4 km och sedan undervattentunneln ut till Mageröya. Den är på nästan 7 km och går som längst 212 meter under vattenytan, det är en riktigt häftig upplevelse eftersom det är en ganska brant nerstigning och lika brant uppför igen. Bägge tunnelarna är dock relativt nya vilket innebär att de är väl upplysta samt uppmärkta och därmed ganska lätta att köra i. Det är dock riktigt kallt och blött och man kan bara tänka sig hur det är här uppe på vintern.

Väl framme i Honningsvåg handlar vi kvällsmaten på Rema1000 och åker upp till Skarsvåg och Kirkeportens camping. Det är världens nordligast belägna camping och Skarsvåg är också världens nordligast belägna fiskehamn.

Vi slår upp tältet och gör oss hemmastadda. Börjar göra i ordning vår festmåltid bestående av entrecote med färskpotatis, sallad och vitlökssmör, till det dricker vi en utsökt årgång av ortens mellanmjölk. Diskar undan och åker sedan upp till själva Nordkapp.

DET KOSTAR EN SLANT att köra in till Nordkapp men det är det värt, dessutom gäller biljetten även nästa dag, så vi får rejäl valuta för pengarna. På plats denna kväll finns säkert minst 50 turistbussar med massor av tyska turister och pensionärer. Förutom alla bilar och husbilar.

Det blir en känslösam upplevelse att stå vid monumentet så här på midsommaraftonskväll. Det min far önskade att få se kan jag nu

verkställa med min son, resan når sitt klimax på något sätt.

Så var då denna midsommaraftonskväll till ända. Med solen fortfarande högt på himlen är vi tillbaka vid campingen och somnar in i tältet. Vi har en dag till godo, så i morgon ska vi bara ta det lugnt, eller "chilla" som Markus uttrycker det.

Jag vaknar strax efter 4 på morgonen av att tältduken slår kraftigt. Går efter en halvtimme upp och sätter i några pinnar och får tyst på oljudet. Försöker sova vidare trots att det är fullt dagsljus och det går väl sådär. Går upp och lägger mig utanför tältet och solar, det är återigen en alldeles underbar dag. Ringer och bokar Hurtigrutten, äntligen har de täckning och jag kommer fram. Markus vaknar vid 8-tiden och vi åter frukost. Vi fortsätter att slappa/chilla och Markus kollar på film. Den bärbara dvd-spelaren är en populär och flitigt använd del av campingutrustningen.

En promenad neråt byn bjuder på annorlunda nöjen. Ett stort gäng renar har lagt beslag på byns fotbollsplan. Vid souvenirboden finns det fiskbassänger där vi ser både torsk och kungskrabbor. Man inser att krabborna är rejält stora och förstår nu glädjen hos fiskarna i programmet "Dödlig fångst" på Discovery som vi har följt ibland.

På berget bakom campingen besöker vi Kirkeporten, en portal urgröpt ur berget. Man kan både gå under och igenom den och även vandra uppe på den. Vi ristar in våra namn bland tusentals andra och har inte så dåligt samvete för det. Det är ca en kilometer från campingen, så då fick vi vår ranson av motion idag också.

VÅRT ANDRA BESÖK vid Nordkapp är helt annorlunda. En skillnad på drygt 49 bussar gör sitt och vi kan i lugn och ro se allt utan att trängas. Vi kan till och med ta kort på globen helt ensamma på podiet. Vi får hjälp av ett norskt par från Drammen att ta kort på oss bägge och vi fortsätter att prata med dem. Markus tar kort med deras kamera. Utställningarna är bekvämt fria från högljudda tyskar, och souvenirshopen får oss att lämna kvar ännu några norska kronor. Hustrun skänks en stilla tanke. Vi försöker hitta saker som både blir minnen och kan vara praktiska, så hon får två snapsglas med Nordkapp-motiv på.

Tillbaka till campingen blir det pasta med boulognesesås. Allt smakar utsökt och vi gör tabberas. Efter middagen tittar Markus på ännu en dvd-film medan jag sitter och kollar på den vackra himlen i solskenet.

Framåt elva på kvällen bestämmer vi oss för att gå tillbaka upp på berget för att se solen dala ner och stå som lägst runt midnatt. Det blir både en ansträngande och ganska lång promenad för att komma allra högst upp men det är väl värt besväret och vi sitter en lång stund helt tysta och bara ser allt det vackra. Vädret är toppen och det känns ganska varmt i solen. Tillbaka i tältet vid 1-tiden tar det inte lång stund förrän Markus sover.

DET ÄR DAGS att lämna Mageröya, i eftermiddag tar vi Hurtigruten från Honningsvåg, och

Midsommarsnö kvar på Dundret i Gällivare.

Skön utsikt på väg emot Hønningsvåg.

Kirkeporten vid Skarsvåg.

Midnattssol vid Nordkapp på midsommardagen.

Hurtigrutens m/s Nordkapp.

Santa Claus Village vid polcirkeln i Rovaniemi.

kommer att landa i Kirkenes vid 10 nästa dag. Det har varit ett par helt underbara dagar med otroligt bra väder, nu ser jag lite svaga dimbankar som börjar komma in norrifrån och inser inte förrän långt senare att vi har haft enorm tur med vädret här.

Passar på att åka västerut till en liten ort som heter Gjesvaer, en liten by som är känd för sina båtutflykter till fågelrika platser. Vi spar dock in den tiden, eftersom vi redan sett alla arter i uppstoppat skick inne i Nordkapphallen, och så kan man ju köpa vykort...

MS NORDKAPP är ingen traditionell bilfärja utan man får köra på från sidan in i en hiss som sedan tar fordonen ner till bildäck en och en. Tur att det inte är samma procedur när vi åker till Åland, då skulle det ta tid. Bildäcket tar 45 bilar, men det är mest annan last och högst 4-5 bilar plus vår motorcykel ombord idag. Vi surrar fast ordentligt och det visar sig väldigt klokt med tanke på den sjögång som väntar, fast den vet vi inget om ännu.

Vår hytt (eller *lugger* som det heter på norska) ligger långt förut och har bara begränsad sikt. Det ska bli riktigt skönt att krypa ner i riktiga sängkläder som omväxling efter en vecka i sovsäck. Markus går på upptäcksfärd och efter en kort vilostund på sängen gör jag honom sällskap. Fartyget är inte så stort och man inser att man efter tio dagar skulle kunna vartenda hörn. De som åker hela rutten fram och åter bör ta tillvara varje möjlighet till utflykt annars blir det nog lätt långtråkigt. Det finns ju inte ens taxfree ombord!

Väl ute på norra ishavet börjar det märkas att det gungar. Vi bestämmer att gå och äta när vi anländer till nästa hamn så att det är lite lugnt när vi börjar äta i alla fall.

Senare på kvällen sitter vi i fartygets panoramabur i varsin skön fåtölj och bara njuter, otroligt avkopplande och en fantastisk utsikt. Vädret har blivit sämre hela tiden och det börjar nu bli ordentligt tjockt med moln och regn. Längre ut på ishavet gungar det nu rejält, vågorna håller bra höjd och Markus går till hytten, jag kommer strax efter. Det är bra vågor för de håller rätt takt och det gungar åt rätt håll.

UNDER NATTEN NATTEN VAKNAR jag flera gånger av den nu mycket häftiga sjögången, vid flera tillfällen känner man att man lättar från sängen när båten dyker ner i dalarna, det känns som man flyger. Markus vaknar också och vi konstaterar att det här är bättre än Gröna Lund.

Vid Vardö vaknar jag och klockan närmar sig 8 på morgonen. Nu är allt lugnt och stilla. Vi har planer på frukost, men inser när fartyget lämnar Vardö för färden över Varangerfjorden till Kirkenes att vågorna kommer tillbaka, den här gången från sidan och det blir en betydligt obekvämare resa. Frukostbuffén kostar 125 NOK per person, och det skulle vara som att kasta pärlor till svinen att besöka den nu.

Vi går ner till bildäck och gör oss klara för avfärd. När vi kör iland formligen öser regnet ner och det känns som is-pikar. Ett filmteam står på kajen och gör ett reportage, de vinkar

Far och son vid resans höjdpunkt – monumentet på Nordkapp.

glatt och önskar oss lycka till och trevlig resa. Vi tankar fullt och kör runt lite i Kirkenes, det känns otroligt ogästvänligt och kallt. Gamla rostiga fiskebåtar och oljecisterner påminner om en rysk stad i Sibirien.

VI GÖR ETT FOTOSTOPP i Storskog vid ryska gränsen. Sedan går färden mot finska Ivalo och vidare ner mot Rovaniemi. Efter ett tag avtar regnet och det ser både ljusare ut och känns aningen lite varmare.

Rovaniemi har ju tagit på sig att vara jultomstens hemstad. Vi stannar till vid Santa Claus Village, men det visar sig att själva parken är stängd hela sommaren för renovering, snacka om att nissarna har fullt upp.

Polcirkeln passerar här, passande nog, och finnarna har förstått att kommersialisera platsen till skillnad från i Sverige. Alla tyska och japanska turister vi såg kom fullastade med julklappar ut till sina bussar.

Efter lite letande får vi tag på både prisvärt boende och mat. Örnästet på dvd blir kvällens underhållning i tomteland.

Vi sover gott och vaknar lite för sent. Vi tar vägen upp till Santa Claus köpcentrum utanför parken. Dagens fynd är en passande sak som vi både saknar och som varje jul kommer att bli ett minne från resan, en julstjärna gjord i tomteverkstaden. Bättre kan det väl inte bli, och det är ju trots allt snart jul.

NU BÖRJAR DET som blir den absolut tråkigaste delen av resan. Raka vägar och bara skog och myrmarker. Visst, jag hade förvarnats om detta men jag trodde nog att det skulle finnas något att se. Vår "kära" gamla E4 mellan Uppsala och Gävle blir rena drömmen och är både

sevärd och fantastiskt vacker jämfört med den här sträckan.

Vi hade hyfsat med bensin när vi lämnade Rovaniemi, men det kunde ha gått illa. Inte en enda bensinstation efter vägen, så när vi når E75 nere vid kusten går det på gaserna sista biten. Knappt en liter kvar visar det sig vid tankningen, tur att vi har 10 liter i reservdunk i släpkärnan. Väl nere på europavägen igen så finns det fler stationer att välja på.

Dagen går, vi stannar bara för en fika ibland. Vi passerar Vasa i god fart och relativt tidigt, så vi bestämmer oss för att fortsätta mot Björneborg. Vi försöker hitta en camping, men misslyckas vid flera försök. Man undrar vad camping heter på finska och hur man får många gäster till campingen, om det nu fanns någon? När vi äntligen ser en skylt åker vi nästan en mil för att hitta en camping som är stängd.

Vi kommer fram till Nystad och vi svänger in vid hotell och motell Linnentie. Ber receptionisten att kolla med campingen en bit bort om de har några stugor kvar men det har de ju förstås inte, tar ett motellrum och känner oss inte alls för bekväma – nej då. Rummet är nog inte omgjort sedan sjuttioalet, allt går i brunt och gult. Kollar på TV för första gången på drygt en vecka.

DEN SISTA DAGENS ETAPP blev lite för lång, men vi är överens om att det är bra att vi kommit så nära Osnäs och färjan till Åland och Jurmo. Där väntar vår övriga familj. Efter en en stadig grötfrukost packar vi ihop och drar mot Osnäs. Inga problem att hinna till färjan och vi kommer först i kön. Väl framme pratar vi med några cyklister som visar sig komma från Uppsala, vi tipsar om Jurmo men det har inte tid att svänga in eftersom de ska med Alfågeln till fasta Åland. En Jurmobroschyr får de i alla fall.

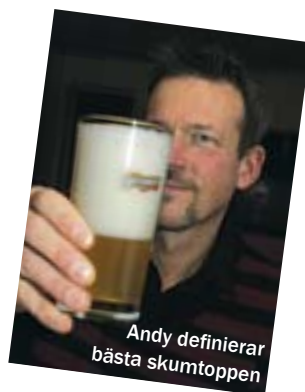
Väl uppe på Viggen känns det mesta välbekant igen. Vi fikar och försöker se stugan med kikaren. I Åva åker vi sedan direkt på Doppingen för den 10 minuter korta överfarten till Jurmo. Äntligen, vi är framme. Så, då är hela flocken samlad igen!

Trots sjögång, några långa dagsetapper och några kalla kvällar har vi hunnit med att uppleva så mycket tillsammans.

*Text och foto: Sören och Markus Uppman
Östra Aros och C-Wings*

*En längre version av texten med fler bilder finns att läsa på nätet:
<http://close2u.se/MC/Nordkapp/tabid/59/Default.aspx>*

Andy definierar
bästa skumtoppen

ÖLPROVNING – Bosse Lundgren och Sören Clavebring representerade ölsällskapet Gambrinius och lärde oss det mesta om ölets historia. Sedan fick vi själva testa fram våra favoriter bland sex olika öl av skilda typer. Dagens förstaplats delades av Slottskällans Imperial Stout och den amerikanska Sierra Nevada Pale Ale. Mycket gott och trevligt!

På bilden ovan tv Bosse och Sören, till höger delar ur testpatrullen: Ola Lindberg, Anki Hjelm och Hazze Markstedt.

TAPPRA funktionärer vid den blöta fordonsmarknaden.

Skoj utan hoj

Foto: Björn Tingström och Peter Appelqvist

OKTOBERFEST – Sedvanligt festligt och fullsatt i Kåken.

LUCIAFIKA – Isak Bohman med den åtråvärda godispåsen från fiskdammen.

BOWLING – I glada vänners lag körde vi den årliga bowlingmatchen hos Bowlaget. Ingen verkade ha tränat, men Anki Hjelm sopade banan med oss andra tappra motståndare, tätt följd av Lefte Våghals. Den lokala ölen provades av Ola Lindberg, Peter Appelqvist och Jan Karlsson. På bilderna nedan ser vi stilstudier av Sigge Lind, Lennart Sivertsson, Lefte Våghals och Tiffani Pettersson-Brodin.

Avrostning!

TIDIGARE HAR AB G Perssons Bil varit mest känd för VW-, Audi- och Scania-kunder. Men förra året fick man nya besökare vid den nya anläggningen vid Almungevägen (mellan Gnista-rondellen och Trafikplats Kumla). "Avrostningen" av motorcyklisterna hade flyttat dit.

Egentligen heter det numera "grundkurs för motorcyklist" men många känner nog mera igen avrostningsbegreppet. Nåväl, det är detsamma, att fräscha upp sina färdigheter på hoj, främst genom övningar av balansen. Men något av det viktigaste vi tränar, är kunskapen att kunna bromsa på ett effektivt sätt.

ÅRETS AVROSTNING kommer att hållas *lördagen den 26 april* vid Perssons Tunga Fordon vid Almungevägen. Preliminära hålltider:

09.00	Anmälan och genomgång
09.30-10.30	Balansövningar
10.30-11.30	Bromsövningar
	Sammanfattning
12.00	MC-tur ca 4-5 mil som slutar vid Östra Aros MCK:s klubbkåk där vi grillar korv och sammanfattar dagen.

Tiderna kan komma att förändras pga antalet deltagare. **Utbildningen kostar inget men vi vill att du anmäler dig till avrostning@oamck.se så snart som möjligt.** Se till att vara med vid genomgången innan vi startar.

Text: Regor, foto: Regor & Björn

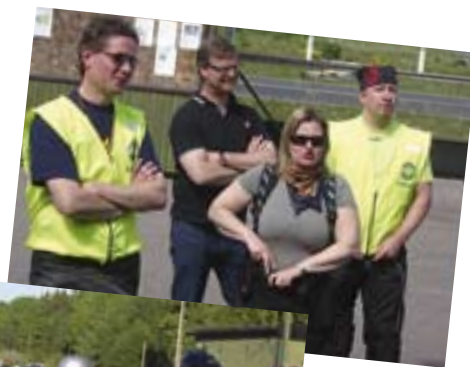
När motorcyklisterna är inblandade i olyckor, får det oftast större konsekvenser för oss som åker hoj än för andra. Alltså ska vi se till att vi så sällan som möjligt hamnar i den situationen. Det kan vi förebygga genom att:

- Synas tillräckligt bra. Naturligtvis halvljus, men också reflexväst och eller flerfärgade mc-kläder.
- Anpassa hastigheten till vägen och trafiken.
- Träna dina kunskaper i att hantera din hoj. Balans- och bromsövningar, t ex på avrostningen eller på egen hand. Helst inte bland annan trafik på Kungsgatan...
- Fortsätta med kunskapshöjande övningar på gokartbanan vid Rörken.

Fortsätt träna på Rörken!

RÖRKENTRÄNINGARNA pågår följande tider:
måndagkvällar 5 maj-25 aug kl 18-22 (motardar till 21),
söndagar 31 aug-28 sep kl 10-14.
Anmälan från 17:30 resp 9:30 (ofta tidigare)

RÖRKEN-KONCEPTET: På flera ställen i Sverige har det visat sig fungera bra att träna kurv- och körteknik på gokartbanor. Tack vare att banorna är små – men mycket krokiga – kan farten hållas lägre, och man får ändå bra fartkänsla utan att ta för stora olycksrisker. Östra Aros var igång med körning på Rörken redan 1982, men med stor hjälp från SMC Uppsala tog den nuvarande verksamheten fart på allvar år 2002. Detta koncept har nu spridits till flera andra platser i Sverige.

UNDER 2007 var det ca 600 personer som körde tillsammans drygt 1100 pass på Rörken, dvs nästan två gånger i genomsnitt per man. Men det fanns de som körde 15 gånger...

GOKARTBANAN vid Rörken ligger 10 km öster om Uppsala längs väg 288 mot Östhammar.

Ny utbildning för instruktörer

SMC och Östra Aros har under många år samarbetat inom olika projekt för att öka trafiksäkerheten och träna mc-förare. Flera av klubbens aktiva är också instruktörer inom SMC. Under 2007 har många mc-förare varit med om vår avrostning, och mängder av körpass genomfördes under säsongen på Rörkens gokartbana.

VI SOM UNDER många år varit med och utbildat hojåkare på Rörken (det börjar bli några tusen elever vid det här laget) har kanske funderat över varför det inte funnits någon utbildning för instruktörer som ska jobba enligt "Rörken-konceptet". Det beror naturligtvis på att fokuseringen varit större på Grundkursinstruktörer (avrostning) och "Sporthjopsprojektet" (som pågår på större banor). Och tyvärr är ju verkligheten att "Rörken-konceptet" inte har funnits på så många platser i landet. Hittills.

JAG HÄVDAR MED BESTÄMDHET att om vi ska kunna "massutbilda" flertalet hojåkare, måste det ske inom nära avstånd från hemorten. De flesta kör inte 30-40 mil till en bana och betalar 1000-1500 kr för utbildningen. På gokartbanan känns det mer lagom nivå, både utbildningen och kostnaden för flertalet.

Inte minst har vi sett behovet på måndagskvällarna när de första har börjat köa vid infartsbommen redan vid 15-tiden för att garanterat få en väst!

UNDER 2007 TOG BMW-KLUBBEN initiativ till en helt ny typ av instruktörsutbildning med inriktning på gokartbanor. Huvuddelen av utbildningen var förlagd till Mittsverigebanan, strax söder om Härnösand. Det är visserligen ingen gokartbana men verkade fungera bra ändå. Under två intensiva dagar i augusti, gnuggades de 20 instruktörerna i både teknik och pedagogik av utbildarna. Några av dem har vi sett som "hjälpinstruktörer" på Rörken, Tuvängen och Rörberg men några var helt färska och några bor dessutom långt från en gokartbana med hojverksamhet. Dom lär ju få den största utmaningen framöver.

För att "certifiera" utbildningen, genomfördes den under SMC-flagg. Trafiksäkerhetskonsulenten Patrik Eriksson och generalsekreteraren Jesper Christensen från SMC var också där och tittade.

Några veckor efter dagarna i Medelpad, blev det kursavslutning på Rörken. Där fick de nybakade instruktörerna hålla i olika grupper under överinseende av sina utbildare. De som normalt är instruktörer fick snabbt hålla sig i bakgrunden under övningarna.

VI SER FRAM EMOT fler omgångar av den sortens utbildningar!

Text & foto: Regor

Jernet avslöjar!

VÄGVERKET RESTE PÅ KONFERENS till Vietnam i höstas. De fick en hel del inspiration med sig hem...

GANSKA KOOL 1985, inte alls cool idag!

Ibland är vi helt överens med SMC. Det finns få eldsjälar som Regor...

Högt tempo bland cyklister

Östra Aros har flitigt blivit anlitade som ordonnanser vid olika cykellopp i Uppsala med omnejd. Många gillar att det går undan på alla sätt i denna sport, och rubriken skulle kunna gälla både de tävlande cyklister och oss ordonnanser. Det var inte bara så att det slogs rekord på tempoloppet bland herrarnas seniorer. Snitt-hastigheten var nästan 50 km/tim på den 43 km långa sträckan.

DEN SOM VARIT MED som ordonnans, vet att det ibland kan bli lite ruschigt tempo bland oss mc-förare också. Då och då behövs en snabb förflyttning mellan positioner, oavsett om det handlar om att lotsa en vilsekommen bilist eller skjutsa en fotograf som vill ha kanonbilder till kvällens Sportnytt. Det är där vi känner oss mest hemma. Att man samtidigt inte behöver oroa sig för uppdykande blåljus i backspegeln, känns helt ok.

SM-veckan inleddes med Slottsrundan, som egentligen inte hörde till SM. Även om man

inte lyckats locka de allra bästa cyklister, så blev det ändå ett hyggligt startfält. Klubbens insats begränsades till några ordonnanser som hjälpte polisen att lotsa cyklister på den klassiska rundan runt Uppsala Slott.

Onsdagen & torsdagen var det tempolopp i olika klasser längs Östunavägen. Eftersom Vägverket vägrat avlysa vägsträckan, gick det viss trafik längs vägen. Vår uppgift var att lotsa trafikanter som (mer eller mindre) villigt följde våra anvisningar om att köra omvägar eller stanna på lämplig plats för att inte störa tävlingen. De allra flesta accepterade våra förklaringar men visst blev det en och annan incident.

Torsdagens herrseniorlopp blev det längsta och mest krävande, samtidigt som vi skulle ha kunnat vara några ordonnanser fler. Vi hade inte heller protesterat om vädergudarna varit med oss (det gällde egentligen hela SM:et).

INFÖR LÖRDAGEN FLYTTADE tävlingsorganisationen till gräsyten mellan Kung Jans väg och Dag Hammarskölds väg, precis som på EM för några år sen. Där samlades även ordonnanser, både klubbens och Polisens. Under de många åren vi jobbat tillsammans med både Skandisloppet och Postgirot, har vi utvecklat ett mycket bra samarbete med Uppsalapolisens Trafiksektion. Allt fungerar perfekt eftersom alla vet vem som har respektive uppgift och vilka spelregler som gäller. Nu skulle det bli linjelopp och massor av varv runt Ulleråker.

Våra främsta uppgifter på linjeloppet var att leda grupper/klungor med cyklister genom att ligga en bit före och förbereda flaggvakter på gruppen. Ibland var det lite tunt med flaggvakter och då blev man stående vid en fast position där det fanns risk att det skulle dyka upp bilister lite oväntat. Det gällde först och

främst Ulleråkersområdet som t ex fick matleveranser med lastbil till några institutioner. Det skulle inte ha varit så kul om den hade mött en klunga cyklister.

NÄR DET ÄR SM brukar media vakna och vill vara med på plats där det händer. Några av oss fick också skjutsa både stillbilds- och filmfotografer. De är ofta kräsna och vill mer än vad reglerna tillåter. Helst ska de ha närbilder på de tävlandes pormaskar, och så nära

kan man inte ligga hur länge som helst. Vissa sitter gärna baklänges, vilket ställer en del krav på bra kommunikation mellan förare och fotograf. Nåväl, det verkade som om vi lyckades även med den uppgiften, alla verkade nöjda med vår insats.

GIVETVIS KOMMER ÖSTRA AROS MCK att vara med som ordonnanser när Uppsala CK arrangerar 100-årsjubilerande Skandisloppet den 10-11 maj i år. Om du är intresserad av att vara med då, hör du snarast av dig till vår ordonnansansvarige Leif Vågghals (se styrelsesidan). Då ses vi säkert!

Text: Regor McGregor
Foto: Anders Bellbring

NYBRONS

trafikskola

bil

&

släp

Filmtajm

VINTERN HAR SOM VANLIGT varit en enda lång väntan. Jernet gör här ett nedslag i genren *mc-filmer*, som verkar ha fått en renässans de senaste åren. Urvalet är subjektivt, och innehåller definitivt ingen bakhjulsäkning om ni har sådana intressen.

HELLS ANGELS ON WHEELS (1967) – betyg •

Att det gjordes dåliga filmer redan 1967 är väl ingen nyhet, men att de fortfarande cirkulerar på dvd är mer obegripligt. Filmen handlar i viss mån om Hells Angels. Deras välkända ledare Sonny Barger var teknisk rådgivare och syns till och med i en scen i början av filmen. Det är det mest spännande på hela rullen. Det är mest en flummig vilda-västern-historia där man kör hoj som om de vore mopeder; slår sönder barer och sjömän i parti och minut samt dricker öl och röker på. Föga skrämmande inslag i filmer av idag.

En ung Jack Nicholson gör sina tidiga stapplande steg på den vita duken, innan han slår igenom i Easy Rider två år senare. Heder till att han både kickar och kör sin Harley själv! Och att han ifrågasätter Änglarnas kvinnoönskan. Det är roligt att se motorcyklar på film, men det här var bortkastad tid. Se trailern, men inte filmen.

EASY RIDER (1969) – betyg ••

Ingen uppräknings av mc-filmer lämnar denna. De flesta har sett den flera gånger, och undrar varje gång vad som är så storartat. Två flummiga knarkklangare (Henry Fonda och Dennis Hopper) gör en bra affär och tjänar stora pengar. Dessa göms i tanken på en chopper, sedan drar de båda tvärs över USA för att kolla in Mardi Gras-festivalen i New Orleans.

En road-movie behöver inte vara svårare, och det är den inte. Det körs motorcykel; det röks otillåtna substanser; det blir psykedeliska scener och klipp även i filmen så att vi skall förstå vad som händer. Eller gör vi det alls?

Jack Nicholson dyker upp som försupen advokat och stjälar mycket av filmen. Det sägs att han till och med blev Oscars-nominerad för denna hans tredje filmroll! Han är behållningen, tillsammans med den häftiga hojen "Captain America" med stars&stripes som det finns många replikor av idag. Filmmusiken introducerar ikonen "Born to be wild" med Steppenwolf, som finns med i varenda mc-film sedan dess. Många stämningsfulla körningsbilder är obligatoriska i en road-movie. Liksom ett slut med ond, bråd död.

ON ANY SUNDAY (1971) – betyg ••••• **JERNET REKOMMENDERAR!**

Steve McQueen måste varit en av de mest svårstyrda skådespelarna under 70-talet. Det sägs att han skötte sitt jobb, men aldrig var speciellt intresserad av uppmärksamheten. Han kompromissade aldrig med sitt privatliv. Och då pratar vi om hans motorintresse. Han körde – med säkerhet och framgång – det mesta på hjul. Bil och motorcyklar var hans liv, och han drog sig inte för att tävla intensivt. Ibland under falskt namn. Under en tävling kraschade han och bröt foten. Hans agent, som inte lyckades styra honom till fullo, blev lagom glad.

Filmen är en lättsam dokumentär och handlar både om Stevie själv och en mängd olika aspekter av tvåhjulig motorsport. 150 timmars filmande och titeln "on any sunday" anspelar på det amerikanska tvånget att alltid göra något häftigt på den lediga dagen (McQueen går alltså inte i kykan). Söndagen är racing-dagen i USA. Det körs dirt track, road racing, motocross, hillclimb, trial, sanddynor, isracing osv, osv... Så snyggt, så inspirerande!

Stevie McQueen dog tyvärr 1980, 50 år gammal, av en udda lungcancer. Då ägde han – förutom fem flygplan – 210 motorcyklar och drygt 55 bilar.

WILD HOGS (2007) – betyg ••

Det är kanske en och annan av Jernets läsare som känner igen sig här. Fyra medelålders män åker [fabriksny, dyr, gärna amerikansk] hoj och vill känna friheten. Välkända skådespelare som John Travolta och William H Macey räcker inte för att lyfta denna tontiga historia. Efter en lovande sekvens på 30 sekunder i öppningen av filmen går det över till att bli "komedi". Man kör in i skyltar, ramlar av hojen, säger fåniga klyschor och uppträder naivt mot "riktiga bikers". Detta kan naturligtvis bara gå på ett sätt. Att manusförfattaren sedan låter dessa fyra överleva sina övertramp är rent trolleri.

Det finns en behållning med filmen: Bra musik och en hel del snygga sekvenser med körning i amerikanska landskap. Att de fyra alltid kör i box-formation ser riktigt trevligt ut, men är kanske inte lämpligt på svenska vägar. Behöver jag påminna om att det varken finns kartor, hjälmar eller packning med på deras veckolånga resa till Kusten med stort K?

DAGBOK FRÅN EN MOTORCYKEL (2006) – betyg •••••

Den sanna historien, tagen ur Ernesto "Che" Guevara de la Sernas liv, är ett märkligt stycke. Guevara var läkarstudent och kom från en fin familj i Argentina. Han gjorde flera äventyrliga resor, varav denna halvårslånga tripp år 1952 planerades gå över hela den latinamerikanska kontinenten; två man på en läckande och rykande Norton av 1939 års modell.

Förutom ändlösa vyer över vackra landskap och urusla grusvägar beskriver filmen hur Che Guevara får insikt om orättvisorna i samhället. Motorcykeln lämnas i form av vrak efter halva resan, och sällskapet fortsätter till fots, på lastbil, per båt och slutligen på en flotta ända tills de slutligen når kusten i norr. Filmen dröjer sig också kvar en längre tid på leprakolonin San Pablo, som gör starkt intryck på Guevara.

Även denna film är något av en road movie, men med ett ovanligt djup. Beskrivningen av Che Guevaras (23) och hans följeslagare Alberto Granatos (29) möte med verkligheten är både underhållande och gripande.

CITRONTRÄD OCH MOTOROLJA (2006) – betyg ••••• **JERNET REKOMMENDERAR!**

Filmens originaltitel är *The World's Fastest Indian*. Året är 1967. Anthony Hopkins spelar den pensionerade Burt Munro från i Nya Zeeland. Han bor i ett skjul tillsammans med sin motorcykel, en Indian av 1920 års modell. Han är ett tekniskt mirakel, och lever med drömmen att en gång få testa sin motorcykel under riktiga förhållanden – dvs i Bonneville's saltöken i USA. Och med hjälp av goda vänner och en kraftig inteckning på skjulet går det äntligen vägen.

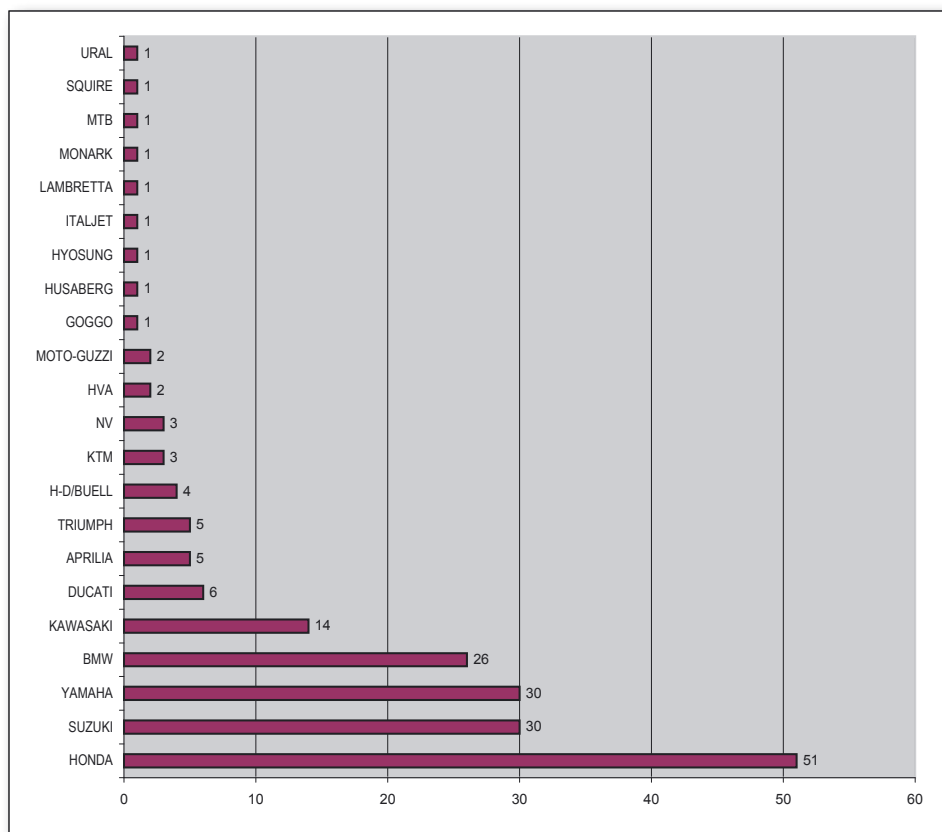
Det låter torrt, men detta är en feel-good-film av stora mått. Munro är en underbar livsnjutare, som med naivt öppna ögon möter livet, och räds inte för något, trots sin ålder. Det är en sann historia – möjligen lite Hollywoodfriserad, men mycket sevärd. Hur det går? Se filmen och njut, så får du veta!!

Dvd-spaning: Björn Tingström

**Efter ett beslut i styrelsen
lägger vi inte ut medlems-
registret i denna version av
klubbtidningen.**

/Red. Jernet

2008 års hojstatistik

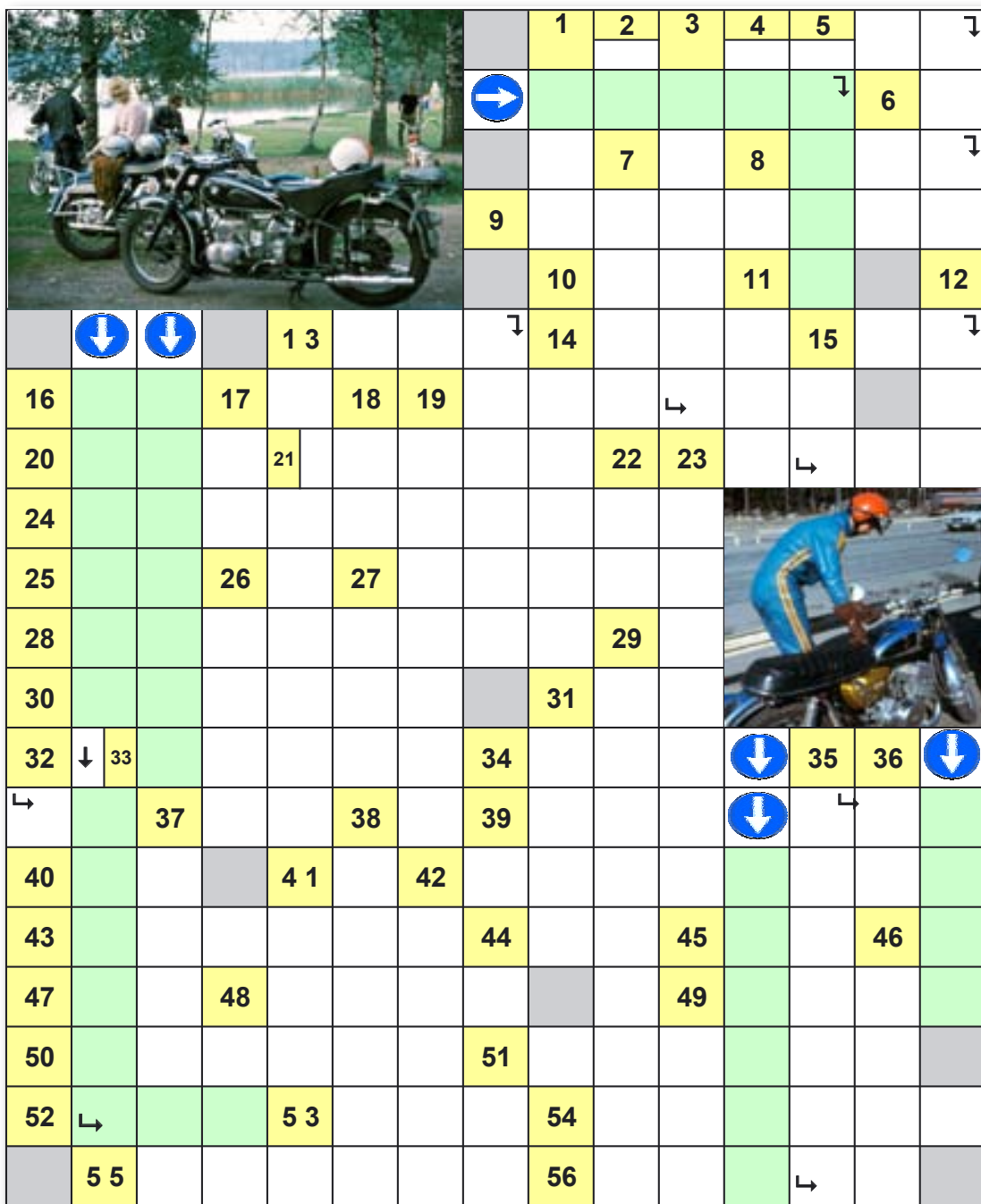
HÄR ÄR DE 190 hojar som finns noterade i medlemsregistret idag. Kanhända finns det några till... Om du har fel hoj listad på medlemsförteckningen, eller fler stående i garaget, sänd ett mail till Jan Persson-Öjrell på medlemreg@oamck.se.

EN GAMMAL TRADITION i Jernet är att räkna fram statistik över vilka hojmärken medlemmarna äger. Så här såg det ut i garagen den 31/3 2008. För att vara rättvis har vi räknat med samtliga hojar som är listade i medlemsregistret, dvs har du flera hojar blir det fler poäng för de aktuella märkena.

Regor berättade om att det tidigt i historien varit en tung övervikt för BMW, men att detta märka fick stryka på foten till förmån för Honda. Trenden håller i sig, Honda är fortfarande största enskilda märket i klubben. Däremot är det ingen kamp eller principdebatt. Alla är välkomna! *Och vad vore väl en touring utan lite Harley-brööööl?* [Sa redaktören...]

Östra Aros jubileumskryss

Pris- tävling!

När du har lurat ut krysset och löst alla Regors klurigheter, skicka in orden på de gröna fälten i ett mail till jernet@oamck.se, tillsammans med ditt namn förstås. Fina priser utlovas, och kommer att utdelas vid jubileumsfesten.

Ännu en tävling!

Hur många skattemärken hittar du i detta nummer av Jernet? Alla som har vår logga i mitten räknas – oavsett färg och storlek. Även detta svar mailas till jernet@oamck.se, och kommer att uppmärksammas på festen.

VÄGRÄTT

- 3 Små fåglar
- 8 Misstänker
- 9 Gör ÖAMCK ibland
- 10 Stor tävling
- 13 För bygget överst på huset
- 14 Rastplats i öknen
- 15 Försändelser i lådan
- 16 Varmt underställ
- 19 Förnekelse
- 20 Fd engelsk mc
- 21 Vårmanad för hojåkare
- 23 Har vi många på vägen
- 24 Äts på ålandsbåt
- 25 Jernetredaktör på 70-talet
- 27 Hänt
- 28 Förenade arab...
- 30 Mc-märke
- 31 Organisation

- 32 Utrikesdepartementet
- 33 Inte önskvärd
- 34 Växt i akvariet
- 35 Teateruppdelning
- 37 Ton
- 39 Förkortning för föräldrar
- 40 Radioband
- 42 Honungstillverkning
- 43 Blommor
- 44 Varuhus i Stockholm
- 45 Uno Persson
- 47 Inte ut
- 48 Ramazzotti
- 49 Metall
- 50 Immiga
- 51 Kan betalning ske i
- 52 Inte dotter
- 53 Tid
- 54 Skygg kisse

- 55 Måndagsaktivitet på sommaren
- 56 Engelskt helgon

LODRÄTT

- 1 För ved
- 2 Positivt svar
- 3 Fd ÖAMCK-aktivitet
- 4 Statens Provningsanstalt
- 5 Ställe
- 6 Inte då
- 7 Negativt inställd
- 11 Amerikansk onkel
- 12 Parmesan
- 13 Italiensk bil
- 14 Den vill man inte möta på hoj
- 15 Kan skinnstället vara
- 17 Sportklubb
- 18 Kan man skriva
- 19 Gick till valurnan

- 22 Stoppade mat i munnen
- 23 Där ligger klubbkåken
- 26 Islamsk präst
- 27 Norsk popgrupp
- 29 Överst på pavan
- 31 Utbetalningskortet
- 35 Lärning
- 36 Kort klockan
- 37 Troligen ung
- 38 Växt
- 41 Valuta
- 42 Rolig på scen
- 46 KI 00.00
- 48 Inget för motorcyklister
- 49 För tryckare
- 51 Aaaaaaaaaa

Ihopknäpat av Regor McGregor

Åxändå • Att se fram emot under 2008

Lö	26 apr	10:00	Avrostning vid Perssons Tunga Fordon. OBS: Anmäl dig på avrostning@oamck.se för att underlätta planeringen!
Må	5 maj	18:00	Första Rörkenmåndagen.
Lö-Sö	10-11 maj	-	Cykelloppet 100th Scandinavian Race, vi håller med ordonnanser.
Lö	17 maj	10:00	Dagtouring, samling vid Lelles.
To	22 maj	18:00	Kvällstouring, samling vid pumpen, Fyris Torg.
Sö	25 maj	-	Tjejdag på Rörken.
Lö-Sö	14-15 jun	-	Helgtouring till Åland. Kostnad ca 1000 kr. Då ingår båtresa, hotellrum, all mat och bra väder. Anmälan SNARAST, rummen börjar redan ta slut! Betalning senast 16/5.
Lö	28 jun	10:00	Dagtouring, samling vid Lelles.
Sö	6 jul	-	Tjejdag på Rörken.
To	10 jul	18:00	Kvällstouring, samling vid pumpen, Fyris Torg.
Lö	19 jul	15:03	Grillfest vid klubbkåken.
To	31 jul	18:00	Kvällstouring, samling vid pumpen, Fyris Torg.
Lö-Sö	9-10 aug	-	Helgtouring, hemligt mål. Anmälan senast 29/6.
Lö	16 aug	15:03	Jubileumsfest vid Kåken. Mer info kommer i utskick.
To	21 aug	18:00	Kvällstouring, samling vid pumpen, Fyris Torg.
On	3 sep	19:00	Tårtkalas på klubbens 40-årsdag.
Lö-Sö	6-7 sep	-	Cykelstaffett-SM, vi håller med ordonnanser.
To	11 sep	18:00	Kvällstouring, samling vid pumpen, Fyris Torg.
Lö	13 sep	-	Uppsala Fordonsmarknad. Vi har servering.
Lö	20 sep	10:00	Dagtouring, samling vid Lelles.
Lö	27 sep	-	Pubafton i klubbkåken.
Lö	25 okt	19:03	Oktoberfest.
Sö	26 okt	18:00	Årsmöte.

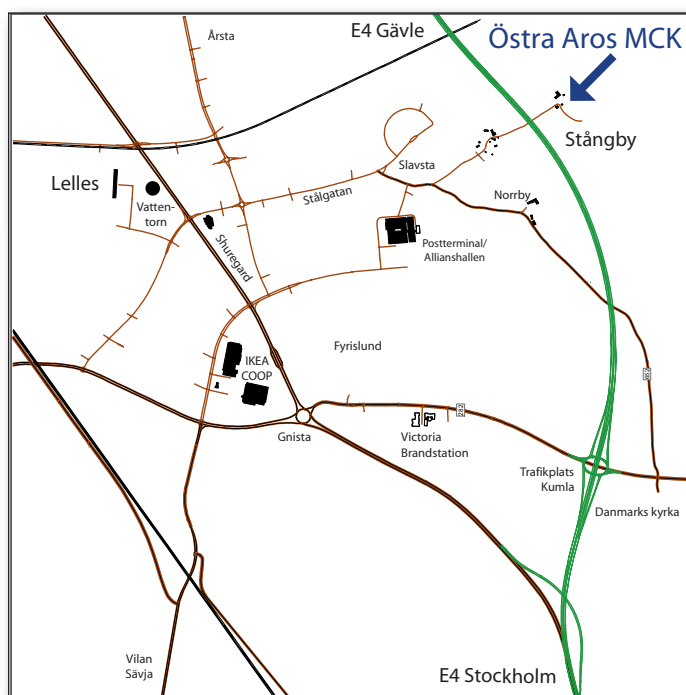
Spänn fast dig, älskling – nu skall vi på touring med Östra Aros!

MISSA INTE RÖRKEN, måndagkvällar 5 maj – 25 aug, söndagar 31 aug – 28 sep (se sid 22). När anmälan krävs görs det till program@oamck.se eller Andreas Brodin, telefon 018-35 54 09. Glöm inte att dubbelkolla dina planer mot webben: www.oamck.se!

Testa din GPS!

Här är koordinaterna till altanen på Kåken: **59.8637 N – 17.7238 Ö**
Programmera och provkör. Kom sedan in och berätta hur det gick. Ett bra tillfälle är en söndag- eller onsdagkväll vid 19, för då står kaffet klart. Välkommen!

ÖSTRA AROS MCK
Stångby 1
755 94 Uppsala

B

Föreningsbrev

Jippo Helger i Uppsala

**26-27 April
Stor Provkörning**

**18 Maj
Upplands Fordons Historiker
Kommer på besök och visar upp sina veteran hojar!**

Vi har öppett hela sommaren!

www.sulas.se

Jippo i Strängnäs

**3 Maj
Stor Provkörning
Kom och provkör våra demo hojar! Lång Lördag 10-16**

Öppettider Uppsala Mån-Fre 9.30-18 Lördagar 10-14 Söndag t.o.m 25/5 11-15
Telefon: 018-39 52 80 Fax: 018-39 53 01
Öppettider Strängnäs Mån-Fre 10-18 Lördagar 10-14
Telefon: 0152-33 11 50